

UNIVET

AZ ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA
II. évfolyam, 4. (8.) szám 2018. december

Lapunk tartalmából

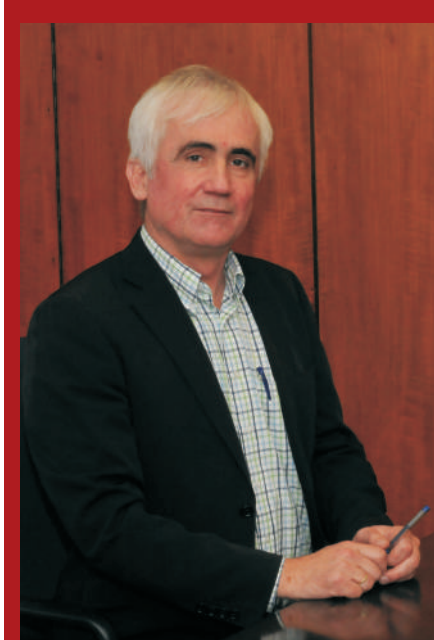
"Egy föld – egy egészség" 3
Új gyakorlótermet adtak át a Belgyógyászati Tanszéken 4
Dél-koreai együttműködés 4

Természetes koalíció a szakma összefogásáért 5

Verseny, szórakozás, szakmai fejlődés 8
III. Egészség hét 9

Dr. Bartha Tibor nemzetközi rektor-helyettes: "A Z-generációhoz mi fogunk alkalmazkodni" 11

Madocsay Alfréd egyetemi hallgató: "Szeretem, ha a kezemben egy hangszer megszólal" 14

Dr. Sótónyi Péter kitüntetése 10

Emlékezés 1956 hőseire 10

Három hét amerikai álom – Campus Mundi ösztöndíjjal 18

Tudományos Diákköri Konferencia – Elindult a mentorprogram is 20

Tudományos kalandozás 24
A Szülészeti és Szaporodás-biológiai Tanszék és Klinika kerti partija 25
Ismét Sopronban jártunk 26

Angol nyelvű összefoglaló 28-31

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Főszerkesztő: Balázs Gusztáv. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: Dr. Sótónyi Péter rektor. Nyomta: Pauker Holding Kft. Nyomdai megrendelés száma: 86625
A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefon: (1) 478-4100, e-mail: webmaster@univet.hu

"Egy föld – egy egészség"

A múlt század hetvenes éveiben – az idő tájt, amikor éppen a Holdon járt az ember –, nagy sebességgel terjedt el a világon a „Csak egyetlen Földünk van” felismerés. A bolygónkért érzett globális felelősség kialakulásának időszaka volt az, amelyben tengernyi, ebből eredő kezdeményezésnek vált közös gyökerű jelmondatává a gondolat.

Új tudomány- és iparágak születtek, társadalmi mozgalmak indultak, civil szervezetek alakultak – olykor-olykor zsákutcába is torkolltak – annak nyomán, hogy széles körben elterjedt: a környezetszennyezés nem ismer határokat és természeti erőforrásaink felmérhető, de hétköznapi ésszel fel nem fogható bőségük ellenére végesek.

Akár ki is lehetne számolni, hogy az azóta eltelt másfél emberöltő alatt mennyit használtunk fel kőolajból és földgázból, ércekből és ásványokból, talajból, vízből és ez miként aránylik az első ipari forradalom kezdetétől addig eltelt két évszázad erőforrás felhasználásával.

Napjainkban új felismerés nyer polgárjogot, amely szorosan kapcsolódik egyetemünk profiljához. Az „one world – one health”, vagyis „egy föld – egy egészség” szemlélet szerint a humán és állategészségügy nem választható el egymástól és ez világszerte teret hódít.

Az Állatorvosi Napon *dr. Bognár Lajos* országos főállatorvos irányította erre a figyelmet az antimikrobiális rezisztencia folyamatát gátolni hivatott európai és hazai intézkedések ismertetésével. A Magyar Tudomány Ünnepehez kapcsolódva pedig, lapzártánk után „Egy az egészség” program – „One health” címmel rendezték meg a Humánorvosok, Állatorvosok, Növényorvosok II. Országos Fórumát a Magyar Tudományos Akadémián. Szervezői a Magyar Orvosi Kamara, a Magyar Állatorvosi Kamara, a Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara és az MTA Agrártudományok Osztálya voltak.

Az előadások sorában a következő címekre figyeltem fel: Az éghajlat-

változás hatásai, következményei egészségünkre, környezetünkre. A molekuláris genetikai technikai arzenáljának lehetőségei az agrárinnovációban. Ártatlan mikrobák között, de kórokozók fenyegető árnyékában. Az antibiotikumok alkalmazása és a rezisztencia közötti kapcsolat a humán- és állatgyógyászatban, az állatorvos szerepe. A termesztett növények károsítóinak változása és a növényvédelem kihívásai napjainkban. Állatorvosok az élelmiszerlánc védelmében. Az antibiotikum rezisztencia orvosi szemmel. Egészséges talaj, egészséges növény, egészséges állat, egészséges élelmiszer, egészséges ember.

Az antimikrobiális rezisztencia az Európai Unióban jelenleg 25 ezer, Földünkön 700 ezer haláleset mögött áll valamilyen formában. 2050-re vezető halálokká válhat, évi 10 millió áldozattal.

A tétel ma is a nagyok, ma sem mondhatunk mást, mint hogy „Csak egyetlen Földünk van”.

Balázs Gusztáv

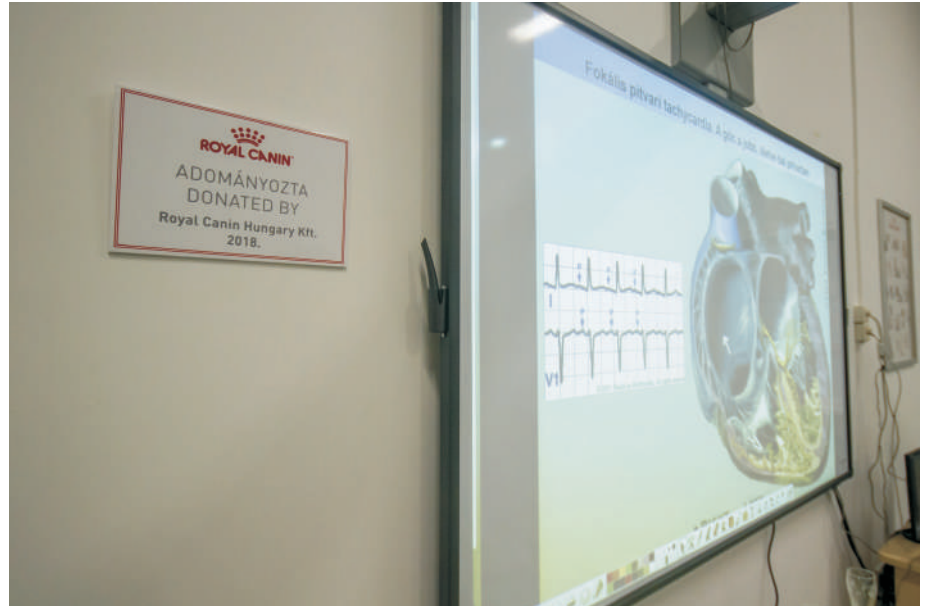
Új gyakorlótermet adtak át a Belgyógyászati Tanszéken

November 27-én bensőséges ünnepség keretében adták át a Belgyógyászati Tanszék első emeletén lévő új gyakorló termet. Az idén elkészült teremben a Royal Canin jóvoltából egy interaktív tábla is segíti a hatékony oktatást. A termet a Belgyógyászati Tanszék szeretett volt tanáráról, dr. Papp Lászlóról nevezték el, aki idén lett volna 83 éves.

Az ünnepségen a tanszék munkatársai mellett jelen volt ifjabb dr. Papp László, a Royal Canin képviselőjében Forrai István ügyvezető igazgató és dr. Magdus Melinda tudományos kommunikációs vezető. Az egyetem vezetését dr. Battay Márton rektori hivatalvezető képviselte.

Az ünnepség egy szomorú aktualitással kezdődött, éppen a terem átadásának napján hunyt el dr. Karsai Ferenc professzor, a tanszék korábbi, nyugalmazott vezetője. A professzorra emlékezést követően dr. Manczur Ferenc tanszékvezető beszédében megköszönte az egyetem vezetésének a terem kialakítását és a Royal Canin nagylelkű támogatását, majd egy rövid demonstrációban ismertette az okos tábla előnyeit egy hagyományos vetítőhöz képest.

Képünkön balról jobbra: Forrai István, dr. Vörös Károly, dr. Magdus Melinda, dr. Manczur Ferenc, dr. Papp László és dr. Battay Márton

Jakab Flóra felvételei

Dél-koreai együttműködés

Az Állatorvostudományi Egyetem október végén újabb együttműködési megállapodást kötött, ezúttal a dél-koreai Chungnam Nemzeti Egyetemmel.

A koreai fél meghívásának eleget téve egyetemünk képviselőjében dr. Bartha Tibor, a nemzetközi kapcsolatokért felelős rektorhelyettes utazott Dél-Koreába, ahol a Chungnam Állatorvosi Egyetem dékánjával közösen ünnepélyes keretek között tudományos csereprogramról és együttműködésről szóló megállapodást írtak alá, amely lehetővé teszi az oktatói és hallgatói mobilitást a két intézmény között.

A Chungnam Nemzeti Egyetem Dél-Koreában vezető szerepet játszik a tehetséges fiatalok oktatásában.

(univet.hu)

Természetes koalíció a szakma összefogásáért

A Magyar Országos Állatorvos Egyesület és az Állatorvostudományi Egyetem november 7-én tartotta meg az idei Országos Állatorvos Napot egyetemünk aulájában. Az eseményen köszöntött mondott dr. Sótynyi Péter rektor, az egyesület elnöke, dr. Bognár Lajos országos főállatorvos, helyettes államtitkár és dr. Gönczi Gábor a Magyar Állatorvosi Kamara elnöke. A nap során előadások hangoztak el kisállat gyógyászati témakörökben, továbbá a hatósági munkáról, a vírusos betegségekről és az antibakteriális rezisztencia elleni teendőkről. Az állatorvosi napon megemlékeztek az 1956-os forradalomról és szabadságharcról, s kitüntetések, elismeréseket adtak át.

A Magyar Országos Állatorvos Egyesület 140 éves múltra visszatekintő szervezet, aminek a története egy szakma összefogását példázza. Az egyik legfőbb törekvésem az, hangsúlyozta dr. Sótynyi Péter rektor, egyesületi elnök, hogy az állatorvosi kar együttműködését megerősítem e civil szervezet keretei között. Ezt a törekvést a hatósági és a kamarai szervezet is támogatja. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy az állatorvosi nap programja értékes előadásokat tartalmaz és a kamara 18 továbbképzési pontértéket határozott meg a résztvevők számára.

A rektor arról is szólt, hogy az egyetem hallgatóinak kétharmada külföldi diák és az első két éven 4 évfolyam tanul, egy-egy magyar, egy-egy német és két-két angol. Való-

Dr. Bognár Lajos, dr. Sótynyi Péter, dr. Gönczi Gábor és dr. Bányi Pál

színű, hogy az aula utoljára ad helyet az állatorvos napnak, hiszen 2019-ben remélhetően megindul a nagyberuházás.

Dr. Bognár Lajos országos főállatorvos az esztendőért értékelve elsőként a sertéspestisről szólt, amely idén jelent meg Magyarországon és komoly gazdasági kárt okoz. Mindaddig eredményes a védekezés, a betegség a fertőzött zónákon belül maradt. A sertésállomány védelme marad a fő feladat a jövőre is.

Köszöntőjében megemlékezett a 150 éve született dr. Marek Józsefről,

akinek elvülhetetlen érdemei vannak abban, hogy Magyarország neve nagybetűkkel lett felírva az állatorvoslás térképére. Arra is kitért, hogy 130 éve született az állategészségügyi szolgálatot létrehozó törvény. Az állategészségügy és az élelmiszerbiztonság sokrétű, számos szakterület együttműködést igénylő feladattá vált. A globalizált élelmiszertermelés, a szabadpiac, az európai vámunió, az élelmiszerhamisítás, a feketegazdaság mind olyan kockázatot jelentenek, amelyekre csak az élelmiszer előállítási folyamat egészét figyelemmel követő élelmiszerlánc-felügyelet létrehozásával adhatunk komoly választ.

Azért, hogy a félig-meddig csak őr-lángon élő egyesület az állatorvosi kar kiterjedt ernyőszervezetévé kezd válni, elsősorban rektor úr kitartó akaratát illeti a köszönet, hangsúlyozta dr. Gönczi Gábor kamarai elnök. A megújulásra azért is szükség van, mert tévesnek bizonyult az a társadalomban eluralkodott vélekedés, hogy csak az individuum fontos, a közösség nem ad erőt, az csupán-csak felesleges teher. A hatóság, a kamara és az egyetem természetes koalíciót alkot, egyenrangú felek működnek együtt a szakma érdekében, amikor a Magyar Országos Állatorvos Egyesület megerősítését tűzték ki célul.

A programban a következő szakmai előadások hangoztak el:

Dr. Sebestyén Zsolt: Sántaság vizsgálata és gyakoribb okai az elülső végtagon

Dr. Bánfi András: Sántaság vizsgálata és gyakoribb okai a hátsó végtagon

Dr. Németh Tibor: A minimál-invazív sebészet alapjai kisállatokban, különös tekintettel a laparoszkópiára

Dr. Csuta Lajos: A hatósági munka a szolgáltató állatorvos szemével

Dr. Abonyi Tamás: A határokon átnyúló vírusos betegségek háziállatainkban

Dr. Bognár Lajos: Az állategészségügy szerepe az antimikrobiális rezisztencia elleni küzdelemben

Dr. Bándy Pál, a MAOE főtitkára röviden beszámolt a tisztújítás óta végzett munkáról. Elmondta, két nagy feladatcsomag megoldását kellett elkezdeniük. Az egyik az alapszabály átírása a szakmai szempontok és a törvényesség szerint. Ennek a munkának a finisében vannak. A másik feladatkör az egyesület szerepének megfogalmazása. Ennek során számos állatorvossal, vállalkozással, meghatározó cégek vezetőivel konzultáltak.

Májusban az egyesület az Állat-

orvostudományi Egyetemmel közösen megrendezte az I. Állatorvosi Állásbörzét, amire nagy szükség volt, viszont rövid idő állt a rendelkezésre a szervezésre. Az eseményen több mint 40 álláshirdető jelent meg az állatorvosi szakmák teljes vertikumából. 2019-ben március végén vagy április elején kerül sor a következő állásbörzére, amit még átgondoltabban, még szervezettebben tudnak majd megtartani.

A főtitkár arról is tájékoztatást adott, hogy az egyesület új honlapja előkészítés alatt áll. Az lesz a célja, hogy minél sokoldalúbb és minél időszerűbb információkhoz segítse a szakmagyakorlókat. Álláshirdetéstől az eseménynaptárig minden közérdekű hírt tartalmaz majd. Itt említette meg dr. Bándy Pál, hogy a jövő évi Állatorvosi Bált március 2-án tartják.

Az egyesület szeretne egységes állatorvos igazolványt kiadni, ami a szakmai összetartozás szimbolizálásán túl kedvezménykártyaként is használható lesz. Az innovatív tagkártya-program tudnivalóit a Magyar Kedvezményhálózat tulajdonosa, *László Béla* ismertette. A tervezett MAOE tagkártya a tagsági jogviszony igazolásán túl kiegészítő szolgáltatásokat nyújt majd a tulajdonosok

nak. Többek között vásárlási kedvezményeket 1500 helyen, de a tagkártya vállalkozásfejlesztési modult is tartalmaz és markáns eszköz lehet egy-egy praxis számára az ügyfelek vonzásában is.

Az Országos Állatorvos napon számos díjat is átadtak.

A **Hutya Emlékérmét** a Magyar Országos Állatorvos Egyesület több évtizedes diagnosztikai, oktatói munkásságáért, ismeretterjesztő tevékenységéért, mellyel hozzájárult a hazai állatorvosi tudomány és állategészségügy fejlesztéséhez, *dr. Abonyi Tamás* igazgatónak adományozta.

Dr. Abonyi Tamás 1975-ben végzett a Fazekas Gimnáziumban, majd az Egyetemre jelentkezett, ahová rögtön fel is vették. 1981-ben summa cum laude minősítéssel végzett. Dolgozott vidéki szarvasmarha-, juh- és sertéstelepeken öt éven keresztül, majd az egyetem belgyógyászati klinikájának nagyállatkórházában tíz évig. Ezután a gyógyszeriparban töltött el 14 évet, majd 2010. augusztusa óta a NÉBIH Állategészségügyi Diagnosztikai Igazgatóságát vezeti. 2004-ben PhD fokozatot szerzett a mosonmagyaróvári egyetemen, 2010-ben egyetemünk címzetes egyetemi tanári kinevezését vehette át és 2017-ben Tolnay Sándor díjjal ismerték el munkáját.

A **Takács János Emlékérmét** az Egyesület választmányi ülése ebben az évben *dr. Helik Ferenc* igazgatónak ítélte oda a hazai élelmiszer-higiénia és élelmiszerbiztonság fenntartásáért végzett kimagaslóan sikeres tevékenységéért.

Dr. Helik Ferenc 1989-ben végzett cum laude minősítéssel az Állatorvostudományi Egyetemen, majd a Fővárosi Állategészségügyi és Élelmiszerhigiéniai Állomás élelmiszerhigiénikus állatorvosa lett. 2005. novemberétől élelmiszer-higiénikus igazgatóhelyettes a fővárosban. 2007. január 1-től a Fővárosi és Pest megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal igazgatóhelyettes főállatorvosa, feladata a főváros és Pest megye valamennyi élelmiszer vállalkozásának felügyelete. 2010-ben kinevezik a Pest megyei Kormányhivatal igazgató főállatorvosának, majd 2012. szeptemberétől a NÉBIH Kiemelt Ügyek Igazgatóságának a vezetője. Kisállatpraxisának befejezése után elsődleges feladatának az illegális élelmiszerlánc tevékenységek felderítését tekinti és ennek kommunikációját a médiában. Számos elismerésben részesült: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Szent Máté érdem aranyfokozata, FVM Miniszteri Dicsérő oklevél, mesteroktatói cím az egyetemen.

Az Egyesület választmányja a **Nádaskay-Hagenlocher Díjat** hosszú évek kihagyása után idén *Balázs Gusztáv* főszerkesztőnek adományozta, az Állatorvostudományi Egyetemet, annak oktatói tevékenységét, az oktatók, hallgatók mindennapjait bemutató sok éves színvonalas újságírói munkásságáért.

Balázs Gusztáv agrárközgazdász diplomáját megszerezve 1981-től a Pest Megyei Hírlapnál dolgozott 1995-ig, majd a Szabad Földtől a Magyar Mezőgazdaságig különböző heti- és napilapokban, továbbá a Kincses Kalendáriumban jelentek meg írásai. Alapításától szerkeszti a Szent István Egyetem lapját. Dr. Sóttonyi Péter rektor úr felkérésére 2017-ben főszerkesztőként elindította az Állatorvostudományi Egyetem negyedévente megjelenő lapját UNIVET címmel.

Az **Állatorvostudományi Egyetem gyakorlati képzés mesteroktatója** címetek 2018-ban a következő kol-

légák kapták: *dr. Matyovszky Balázs, dr. Mészáros János, dr. Molnár József, dr. Szász Ferenc, Tóth Dávid*. Az elismerést más jellegű elfoglaltságuk miatt később veszik át *dr. Barna Tímea, dr. Földi Zsolt, dr. Könczei Zoltán, dr. Panker Máté, dr. Szabó János, dr. Varga János*.

Bíró Zoltán (alsó képünkön), a Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet és Archivum főigazgatója megemlékezésében megállapította, 1956 forradalmának két nagy tétje volt: a nemzeti függetlenség kivívása és a minőségi emberi élethez szükséges demokratikus körülmények megteremtése. A lehetetlenül szélsőséges erőviszonyok, a hatalmas keleti túlerő közepette a munkástanácsok tartottak ki legtovább. Jellemző volt a közérzületre, hogy amikor megszületett a „MUK”, a Márciusban Újrakezdjük jelszó, a márciusi újradéisdést valójában senki nem hitte, de senki nem is tagadta.

A lélek rezdüléseit nem fejezhetik ki a számok, de mivel az évek múlásával egyre kevesebben vannak közöttünk az események kortársai, jól ki-fejezik a forradalom és szabadságharc jelentőségét a Bíró Zoltán által ismertetett adatok: 2700 halott, 20 ezer sebesült, 300 ezer külföldre menekült ember, 400 akasztás, 13 ezer internálás, 20 ezer kitelepítés, 26 ezer börtönre ítélt ember.

Az Országos Állatorvos Nap a Kémiai Tanszék előtt, Tatay Zoltán hallgató, 1956 mártírja emléktáblájánál fejeződött be, ahol elhelyezték a megemlékezés virágait, elnékeltek a Himnuszt és a Szózatot.

MAREK NAPOK 2018

Verseny, szórakozás, szakmai fejlődés

Ahogy az elmúlt évek, úgy az idei tanév is rengeteg programmal várta az Állatorvostudományi Egyetem diákjait. Az őszi félév adott lehetőséget a 2018-as Marek Napok megrendezésére. Ez a fiatalok által az egyik legjobban várt esemény, melyre október 3-6. között került sor.

Az idei év rendhagyó volt, ugyanis idén ünnepelhettük dr. Marek József Kossuth-díjas állatorvosunk születésének 150. évfordulóját. Ehhez méltó módon október 3-án egy színvonalas megnyitó keretén belül megemlékeztünk róla. A kollégiumban dr. Gálfi Péter egyetemi tanár, tudományos rektorhelyettes mondott pár

részét a megemlékezésből. Fehér Sára negyedéves hallgató ismertette dr. Marek József életpályáját, Fargó Sándor harmadéves hallgató verset mondott, végül pedig a Syrinx állatorvosi kórus előadását hallgathattuk meg.

Az ünnepélyes megnyitó dr. Marek József mellsobrának megkoszorúzásával zárult, de a napnak koránt sem volt vége. A szervezők egy ínycsiklandozó állófogadásban részesítették a kedves megjelenteket. Egy pezsgős koccintás után jó hangulatú beszélgetéssel telt az est további része.

Másnap, október 4-én, a mindenki által kedvelt sportnap következett. A diákok számos sportág közül válogathattak, hogy hogyan szeretnének kapcsolódni. Volt röplabda-, floorball-bajnokság és idén három új sportággal is találkozhattak a résztvevők. Darts, ping-pong és kidobós voltak az újítások, melyek rendkívül nagy népszerűségnek örvendtek. Különös érdeklődéssel fogadták az emberek. Öröm volt végig nézni a sok sportoló boldog arcán, akik kellő alázattal és tisztelettel harcoltak a győzelemért. Természetesen a szórakozás mellett az szakmai fejlődés sem maradhatott el. Ennek keretén belül a Hallgatói Központban dr. Makkai Istvánnal beszélgethettünk a sertéspraxis mindennapjairól, valamint az ország ASP és PRRS helyzetéről. A

megfáradt lelkek az este az Equus Clubban bulizhattak egy jót. A közel teltház megmutatta Alma Materünk tanulóinak kimeríthetetlen szórakozási kedvét és nagyfokú összetartását. A mulatozás hajnalig tartott.

Pénteken a kollégiumban folytatódtak a programok, délután számos focimeccsnek lehettünk tanúi. Kicsit „egzotikus” módon szakmázhattunk Zizsisz Árissszal, aki lenyűgöző előadásával szórakoztatta a közönséget. Kételtűeket és hullóket hozott a világ különböző tájairól.

A szervezők este egy csapatversennyel készültek, mely a hagyomány szerint a kollégium különböző szintjein lakó diákok között folyt. Hála az égnek ez nagyon jól megadta az esti buli alaphangulatát, így ez a nap is rengeteg embert arra vett rá, hogy része lehessen az őszi egyetemi fesztiválunknak.

Az utolsó nap sem telt el eseménytelenül. Reggel a kuli udvarán megkezdődött a 2018-as Marek-napi disznóvágás és piknik. A sok szorgos kéznek hála, hamar feldolgoztuk „Brúnót” és rengeteg finomságot készítettünk belőle. Két kedves nagymama egész nap frissen sültött palacsintával várta az éhes szájakat,

gondolatot az egyetem vezetősége nevében, amiket dr. Szalay Ferenc egyetemi docens, kollégumi igazgató ünnepélyes gondolatai követték. Ezután a diákság is kivette a

délben pedig egy tál pörkölt szolgált melegítésként. Mindeközben a streetball és egy felfújhatós játék szórakoztatta az embereket. Az esemény színvonalát tovább emelte, hogy egész délelőtt élőzenés kíséretet kaptunk kiváló zenészekről. A nap többi részében egy rendkívül érdekes filmkvízen forgathattuk meg agykerekeinket. Este záró program-

ként a 21. század egyik legkedveltebb játékaival, a sörpanggal mérhettük össze tudásunkat. Szoros párharcok és izgalmas pillanatok jellemezték az eseményt. Természetesen nem maradhatott el a záróbuli sem.

Itt szeretném megköszönni a szervezőknek azt a nem mindennapi munkát, amit beletettek abba, hogy egy ilyen fantasztikus programsoro-

zaton vehettünk részt. Idén is több, mint 300 embert mozgattak meg, és okoztak sokunknak maradandó, gyönyörű emlékeket. Továbbá szeretnék köszönetet mondani Mindenkinek, aki eljött és támogatott minket, valamint akik bármilyen módon hozzájárultak és elősegítették, hogy ez a színvonalas esemény létrejöheszen.
Faragó Sándor

III. Egészség hét

November 12-18. között a Budapesti Orvostanhallgatók Egyesülete III. alkalommal rendezte meg az antimikrobiális rezisztenciára épülő rendezvényét, az Egészség-hetet, amelyhez az ÁTE is csatlakozott.

Az egyesület célja az volt, hogy minél több emberhez eljuttassák az üzenet: az antimikrobiális rezisztencia globális méreteket ölt, ám odafigyeléssel a rezisztencia terjedésének sebessége fékezhető. Az idén célközönségük az egyetemi hallgatók voltak, így egyetemünkre is ellátogattak az önkéntesek.

A Hallgatói Központban felállított információs standnál lehetőség nyílt az antimikrobiális rezisztenciáról szóló plakátkiállítás megtekintésére, angol, illetve magyar nyelvű kvíz és ismeretterjesztő összefoglaló kitöltésére és fényképek készítésére. A kvízt helyesen kitöltők számos nyeremény közül választhattak.

Nagy öröm volt számunkra, hogy a hallgatók ilyen mértékű érdeklődést mutattak az esemény iránt, a büfé területén szinte minden asztalnál kvíz kitöltőket láthattunk. Reméljük, legközelebb is ilyen lelkes hallgatókkal találkozhatunk! – osztotta meg élményeit Szumutku Fanni, a III. Egészség hét főszervezője. **(univet.hu)**

Kétszáz éves a Mosonmagyaróvári Akadémia

Dr. Sótonyi Péter kitüntetése

A Széchenyi István Egyetem rektora, dr. Földes Péter díszdoktori címmel tüntette ki dr. Sótonyi Pétert, az Állatorvostudományi Egyetem rektorát.

A kitüntetés átadására az egyetem Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Karának bicentenáriumi ünnepségén került sor, október 25-én, Mosonmagyaróváron, ahol dr. Sótonyi Péter harmadik honoris causa címét vehette át a Semmelweis Egyetem és a Kaposvári Egyetem után.

Dr. Kóczy T. László professzor, a Széchenyi Egyetem doktori tanácsának elnöke olvasta fel a laudációt, amelyben sok más mellett elhangzott, hogy dr. Sótonyi Péter 44 alkalommal nyerte el a legjobb oktató címet. 1999-ben „Az év legjobb oktatója Magyarországon” fődíjjal is-

merték el tanári tevékenységét. Az MTA doktora, a Magyar Anatómusok Társaságának elnöke, az Állatorvos-anatómusok Világszövetségének alelnöke.

Mindnyájan járunk egyszer az A k a d é m i á n, kezdhethetném így is, hiszen végte-

lenül büszke vagyok arra, hogy én is itt végeztem. A Gazdászhimnusz sorait idézve fordult hallgatóságához dr. Nagy István agrárminiszter.

A tárcavezető szerint kétszáz évvel ezelőtt elődeink arra a felismerésre

jutottak Óváron, hogy tudás nélkül nem lehet sikeres mezőgazdasági tevékenységet folytatni. Azóta sincs nagyobb felismerés ennél az agráriumban.

Fotó: Májér Csaba József

Emlékezés 1956 hőseire

Egyetemünkön immár hagyományává vált, hogy az 1956-os forradalomra gyertyafényes felvonulással emlékezünk. Így történt ezt október 24-én is. A Szülészeti Tanterem előtt indulva gyertyafénnyel vonultunk Tatay Zoltán emléktáblájához.

Az ünnepség alkalmával dr. Sótonyi Péter, az Állatorvostudományi Egyetem rektora előadásában megemlékezett egyetemünk 56-os hőseiről, Tatay Zoltánról, a harmadéves kiváló képességű állatorvostan hallgatóról, akit 1956. október 24-én fehér köpenyben, sebesültek ellátása közben lőttek le a Harminckettesek terén. Holttestét 25-én a Sebészeti Tanszéken ravatalozták fel, és 27-én temették el a mai Kémiai Tanszék épülete előtt. Felelevenítette Bóna Zsigmond szigorló hallgató emlékét is, aki azért

vállalt Pomázon nemzetőr parancsnoki tisztséget, hogy megakadályozza a vérontást, ám ez a forradalmi szerepvállalása kiváltotta a megtorló hatalom bosszúját. Fegyverrejtegetés vádjával 1957. február 12-én statáriális eljárásban kivégezték. Mindketten életüket adták azért, hogy életet menthessenek.

Az előadás után a megemlékezők Tatay Zoltán emléktáblájához vonultak. Rektor úr és dr. Szieberth István, a Magyar Állatorvosok Világszövetségének elnöke leleplezték Tatay Zoltán domborművét, amelyet az 56-os Intézet támogatásával Juha Richárd szobrászművész készített. Ezt követően Tatay Zoltán Állatorvostan-hallga-

tói díjjal tüntették ki munkásságáért Erdélyi Jázmin Luca állatorvostan-hallgatót, majd a koszorúzás zajlott.

Dr. Bartha Tibor nemzetközi rektorhelyettes, az Élettani és Biokémiai Tanszék vezetője „a társaság középpontja” embertípust testesíti meg. Sziporkázó személyiség, a körülötte állók szinte magukba szívják anekdotáit, bölcsességeit és tréfáit. Beszélgetésünk után – amire a tudományos diákköri konferencia szünetében kerítettünk sort – jegyzeteimet rendezgetve, egy sor, kiemelést érdemlő megállapításából állítom össze a leadet: „Édesapám hihetetlenül jól tudta elkülöníteni a lényegest a lényegtelenről.” „Mindig ott volt a levegőben, hogy ha bármi olyasmit csinállok, amit ő csinált, akkor hozzá fognak hasonlítani.” „Az élettani kutatásokban engem a folyamatok megismerhetőségének korlátjai ösztönöznek.” „Minden technológiai ugrás megváltoztatta a világot. Ennek ellenére semmi sem fog elveszni.”

Dr. Bartha Tibor nemzetközi rektorhelyettes:

"A Z-generációhoz mi fogunk alkalmazkodni"

BALÁZS GUSZTÁV

– *Professzor úr édesapja, dr. Bartha Adorján nyomdokában a folytonosságot képviseli az Állatorvostudományi Egyetemen.*

– Köszönöm szépen a gondolatot. Ő valóban egy különleges és kivételes ember volt, mert nagyon sikeres tudósként dolgozott. Hihetetlenül jól tudta elkülöníteni a lényegest a lényegtelenről, ami ritka képesség. Az utóbbit nagyon gyorsan kizárta a világból, és csak a fontos dolgokra figyelt oda. Gyakran mondták neki azt, hogy ő egy szerencsés ember. Pedig nem szerencsés volt. Azt valotta, hogy a szerencse mindenki körül ott van, csak észre kell venni.

– *Porcsalmán, Szabolcs-Szatmár megyében született és világhírű lett.*

– Ettől azért bonyolultabb a története. Édesapám felmenői erdélyiek, Háromszékről származnak és büszke reformátusok voltak. Édesanyám ezzel szemben soproni katolikus. Budapesten kötöttek házasságot és a fővárosban éltek együtt. Édesapám Nagyváradon tanult, és amikor a II. világháború után ismét elcsatolták a területeket, akkor jött vissza a családja Porcsalmára. Bár Vácott születtem, de csak hét napot töltöttem ott, én is pesti vagyok.

"Édesapám világos fejjel gondolkodott a világról és engem is erre tanított."

– *Édesapja elsőként dolgozta ki 1961-ben az Aujeszky-betegség elleni vakcinát. Ennek is köszönhetően van jó híre az Állatorvostudományi Egyetemen a nagyvilágban, ahol 1949-től dolgozott. Fiának ez bizo-*

nyára jó „ajánlólevél” a világ állatorvosi intézményeibe.

– Ő, ha ez ilyen egyszerű lett volna! Én láttam, hogy milyen nehéz élete van annak, aki a világ előtt jár. Amikor kitalált valamit, legalább tíz évbe tellett mire azt elfogadták. Állandóan harcban állt a világgal. Nekem már valóban könnyebb. Bárhová megyek, legyen az Európa vagy Kína, amikor kiderül, hogy ő volt az édesapám, akkor megváltozik a hangulat, elkezdenek szeretni. Bárki, aki állatorvos, nagy valószínűséggel hallott róla. Egyébként édesapám mindig azt hangoztatta, hogy 1961-ben két fontos dolgot hozott létre: megtalálta a K-61 törzset, és megszülettem én.

– *Ez az elismertség könnyítette vagy nehezítette a felnövekvő gyermek helyzetét?*

– Őszintén megmondom, úgy éltem meg, hogy ez nehezítést okozott. Mindig ott volt a levegőben, hogy bármit is csinállok, hozzá fognak hasonlítani. Persze nagyon hálás is vagyok neki, világos fejjel gondolkodott a világról és engem is erre tanított. Egyetemi pályafutásomat azonban kollégáimnak és magamnak köszönhetem.

– *Ő inkább kutatott, Ön pedig inkább tanít?*

– Édesapám egész életét a kutatásnak szentelte, én ezzel szemben sokkal több területen tevékenykedem aktívan. Azt mondják, hét év alatt kiég az ember egy feladatkörben. Szerencsémre 5-7 évente egészen különböző munkakörben dolgozom. Volt egy időszak, amikor sokat oktattam, aztán sokat kutattam, bizottságok elnöke voltam, hol a nemzetközi

kapcsolatokkal, hol az idegen nyelvű képzéssel foglalkozom. Embereket motiválok, tanszéket vezetek, ezért egyáltalán nem unalmas az életem. Bár egy kerítésen belül dolgozom, mindig más kihívásokkal találkozom.

– **Nem is volt más célja, mint hogy állatorvos legyen? Mintegy kódolva volt a választás?**

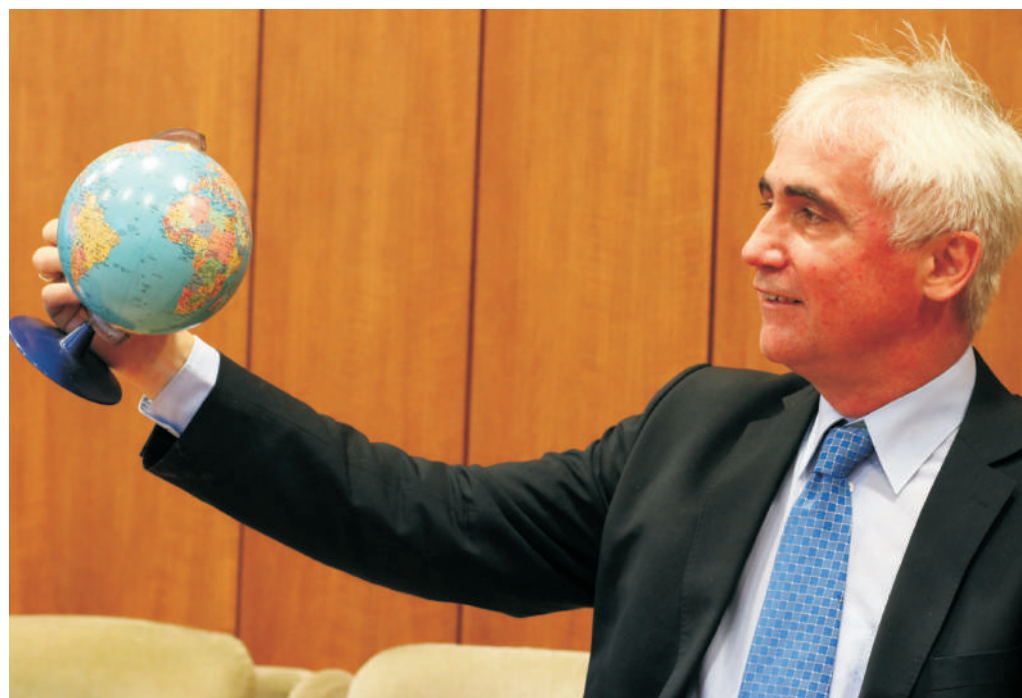
– Korántsem. Három tantárgyból voltam nagyon jó. Fizikából, kémiából és matematikából. Rengeteget gondolkoztam rajta, hogy mit csináljak? Kreatív, alkotó tevékenységre vágytam. Nagyon sokat vívódtam, hogy fizikus legyek, kémikus, vagy matematikus? Úgy számolgattam, hogy matematikából a gimnáziumban azt tanítják, amit ezer évvel ezelőtt is tanítottak. Fizikából azt, amit kétszáz éve. Kémiából azt, amit ötven éve. Biológiából azt, amit tíz éve. Mindezeket átgondolva, arra a döntésre jutottam, hogy a biológia az a tudományterület, ahol lehet valami nagyot alkotni. Ezután azt kellett eldöntenem, hogy orvos, állatorvos, vagy biológus legyek. Édesapám azt tanácsolta, hogy legyek állatorvos, mert akkor még mindig van többfajta kifutási lehetőségem. Ritkán adott tanácsot, évente egyet, de az mindig nagyon jó, hatásos és hasznos volt. Mai szóhasználatnál élve nem volt helikopterszülő, nem figyelte minden egyes pillanatomat.

– **Ez az út a harvardos öregdiák-ságig vezetett.**

– Csak azért számítok öregdiáknak, mert a fogalmat kiterjesztették azokra, akik tanulmányaik során valamilyen kapcsolatban álltak ezzel a vezető amerikai egyetemmel. Eredetileg csak az számít harvardosnak, aki ott tanult az első három évben. Hát belőlük kevés van.

Édesapám nem örült neki, hogy külföldre mentem tanulni, kutatni. Az volt az álláspontja, hogy aki tehetőséges itthon, annak nem kell külföldre mennie. Amerikába egyébként Belgiumon át vezetett az utam. Egykori főnököm, Rudas Péter professzor gondolta úgy, hogy a PhD fokozatot Belgiumban kellene megszereznem. Édesapám már ennek sem örült. 1993-ban tehát a Leuveni Katolikus Egyetemen szereztem a doktori fokozatot. Tanácsolták, hogy menjek tovább a Harvardra, és ott

folytassam a kutatásaimat, ahol aztán posztdoktorként dolgoztam. Az említett kutatások eredményeit elismerve 2001-ben megkaptam az MTA doktora címet.

"Bár valószínűleg nem tudnék a tengeren túl élni hosszú ideig, Amerikában egy nagyon jól szervezett társadalomban dolgoztam két évig."

– **Melyik tudományos munkájára a legbüszkébb?**

– A Harvardos évek voltak a legérdekesebbek. Egy olyan aminosavval, a szelén-ciszteinnel foglalkoztunk, ami nincs benne az első húsz aminosavban. Azt tanulmányoztuk, hogy ez az aminosav milyen szerepet játszik a pajzsmirigyhormon háztartásban. A tudományos eredményeken túl a nagy élmény az volt benne, hogy kiderült, ha az ember a legokosabbak közé kerül, jól megállja a helyét, mintegy részévé válik a Harvardnak és ez fantasztikus érzés. Bár valószínűleg nem tudnék a tengeren túl élni hosszú ideig, egy nagyon jól szervezett társadalomban dolgoztam két évig. Semmi más nem vitte el az energiámat, minden erőmmel a kutatásra tudtam fókuszálni.

– **A biokémia és az élettan az élet mely titkaira keresi a válaszokat?**

– A legközérhetőbben azt felelném,

hogy a biokémia és az élettan arról szól, hogy hogyan működik a szervezet. A biokémia a sejtben lévő enzimek fogaskerékszerű együttműködésének tökéletes összhangját írja

le. Az élettan a fő szabályozó mechanizmusokat vizsgálja. Ez a két stúdióum elmagyarázza többet között, például hogy mitől vagyunk éhesek, vagy hogy mi tartja fenn a vérnyomást. Azért szeretem ezeket, mert olyan kérdéseket lehet feltenni, amikre csak sok gondolkodással és kutatással lehet válaszolni. Nagyon tisztulem a klinikumot, de az alaptudományokban a feltett kérdésekre sokkal egyértelműbb válaszokat lehet kapni, amelyek újabb és újabb kérdéseket generálnak, és így egy csodálatos világ nyílik ki.

– **Ezek a kérdések a megismerhetőség határait feszegetik.**

– Ez így igaz! Az élettani kutatásokban a folyamatok megismerhetőségének korlátjai ösztönöznek.

– **Most éppen mely kérdés foglalkoztatja legjobban?**

– Kezdetből fogva azzal foglalkozom, hogy az energiaháztartást

hogyan befolyásolják a hormonok és az idegrendszer. Most a központi idegrendszert vizsgáljuk, arra vagyunk kíváncsiak, hogyan lehet ezt a szabályzórendszert magasabb szinten elemezni és nézni. Ezt a munkát végezzük a Neuroendokrin Kutatócsoporton belül, aminek a vezetője vagyok.

– Eljuthat-e valaha az emberiség a betegségek leküzdéséhez? Avagy milyen célt tűzhetünk ki ezen a területen?

– Biztos vagyok benne, hogy az egészséggel kapcsolatos tudományok, legyen szó humán orvoslásról vagy állatgyógyászatról egyre inkább az „Egy az egészség” (One health) szemléletet fogják képviselni. Az életminőség javítása a cél az egészségügy szempontjából. Én úgy látom, hogy ez működik és egyre közelebb kerülünk kitűzött céljainkhoz. Az egy más kérdés, hogy ennek hatására nő az emberélet hossza, ezért a betegségek más módon jelentkeznek. Mondjuk ki, az ősember 35 évig élt, mi pedig ennek a kétszereséig és sokkal jobb körülmények között. Az életkor emelkedésével egyre több probléma lesz a szívvel és a vérkeringéssel, több lesz a daganatos megbetegedés. Ezek ellen küzdeni kell.

– A digitalizáció terjedése, az elektronikusan elérhető információk hihetetlen bővülése ellenére Ön szerint megmarad-e a tantermi oktatás?

– Az egyetemi oktatás alapjaiban fog megváltozni, de tantermi oktatás mindig lesz. Minden technológiai ugrás maradandó változást okoz, csak úgy mint a kommunikáció technológia fejlődése is. A beszéd megjelenése „társadalmi innováció” volt, majd jött az írás, a vizuális eszközök, a digitalizáció, s küszöbön állnak a visszaválaszoló okos eszközök. Ezt a folyamatot nem lehet megállítani, csak alkalmazkodni lehet hozzá. De minden változáskor megmaradt mindentől egy kicsi. Megmaradt a beszéd, megmaradt a kréta, tovább-

ra is olvasunk, pedig van mozi. Csak az arányok egy kicsit eltolódnak, az emberiség mindent beépít az esz-közrendszerébe, amire szüksége van. Ezért nem gondolom, hogy a világnak vége lesz, hanem, hogy a világ egyre jobb lesz, egyre több és színesebb élményben részesít. És igen, meg fog változni minden. Már megváltoztak a diákok. Én X-generációs vagyok, de ma már a Z-generáció ül a padokban. Nem tudjuk őket átalakítani X-generációssá, nekünk kell alkalmazkodnunk hozzájuk.

– Közismert, hogy professzor úr szinte ki sem fogy az anekdotákból, sztorikból, tréfákból. Mi ennek a titka?

– Nagy hatással vannak rám az emberek. Egy gyerekkori barátomból színész lett, aki minden történetből egy kicsi színpadi jelenetet készített. Ő Mácsai Pál színész-rendező. Tőle azt tanultam meg, hogy ha a történeteket struktúrába helyezzük, akkor segítik az érthetőséget és jobban meg is maradnak az emlékezetben. Számomra a világ filmszerű: az események önmagukban kevesebbet mondanak, mint kontextusba helyezve.

– Az egyetem kapuján kilépve mivel foglalkozik szívesen?

– Sok örömet lelem abban, hogy a Fasori Evangélikus Gyülekezet választott világi vezetője, azaz presbiter felügyelője én vagyok. A neogótikus templomunk gyönyörű, nagyon sok szép dolgot sikerült tennünk, például a templom melletti elhanyagolt füves területen Reformáció Emlékparkot hoztunk létre.

Nagyon szeretek utazni. Szerencse, hogy nemzetközi rektorhelyettesként alkalmam is van világot látni. Szeretem a séta tempójánál gyorsabb sportágakat, mint például a kerékpározás és a síelés.

– Ki tervezi a következő síutat?

– A feleségem, mert elképesztően jó logisztikai képességekkel rendelkezik, számára egy bonyolult programot megtervezni pár perc, ami nekem rengeteg időmbe telne. Én mindent szeretek, amiben van valami lendület, kihívás...

– ...aminek élettani hatása van az emberre?

– Igen! Amitől adrenalin termelődik bennünk, amitől erőnk lesz. Én hiszek benne, hogy az ember mindent meg tud csinálni, ha akarja.

"Nem gondolom, hogy a világnak vége lesz, hanem, hogy a világ egyre jobb lesz, egyre több és színesebb élményben részesít."

Ha az egyetemen valahol látunk egy hangszert, akkor előbb-utóbb Madocsay Alfréd is feltűnik a környékén. Nem is mondhatja, hogy „egyedül zongorázni nem hagytak sosem”, hiszen ez volt az első hangszer, amin játszani tanult. Egyike azon tehetséges fiataljainknak, akik a legnagyobb számban a már tradicionális hallgatói koncerteken, továbbá más „évközi” rendezvényeken zenélnek, énekelnek. Interjúalanyunk a balatonszemesi gólyatáborban is a húrok közé csapott. Szólóban és együttesben is zenél. Egyik jelenlegi formációja a Czékla Jazz Ensemble együttes. Édesapja állatorvos, elmondása szerint tőle kapta a szakma iránti érdeklődését. Újabban nagy csodálója a lovaknak, a nagy kedvenc azonban mindöröktől fogva a kutya volt és az is marad. Amikor a jövőjéről kérdezem, azt feleli: Először is mindenképpen le kell diplomáznia. Ez az elsődleges, és utána meg már lehet zenélni.

Beszélgetés Madocsay Alfréddal

"Szeretem, ha a kezemben egy hangszer megszólal"

BALÁZS GUSZTÁV

– Már a neved is izgalomba hozza az embert! Hogy lettél Madocsay Alfréd?

– Rejtélyes a nevem? Hát ezt még senki nem mondta! Vezetéknevemet apukámtól kaptam – aki előttem koptatta alma materünk padjait – és ő minden áron Frédinek akart becézni. S mivel az Alfrédot szerinte lehet Frédinek becézni, ezért lettem Alfréd. Anyukám mátészalkai, és környéki felmenőkkel rendelkezik, apukám nagyon régi budapesti család leszármazottja.

– Végül is arra akartalak kérni, hogy mesélj a gyermekkorodról, a családotodról.

– Gyerekkoromban sokat gördeszkáztam, görkoriztam, meg rollereztem. Mentünk a skate parkba, jól összetörtük magunkat a félcsőben. Otthon sok időt töltöttem a kutyákkal együtt. Nekem az az alap, hogy egy családban van kutya. Apának először lett egy kutyája, a Retek, aztán jöttem mellé én, és együtt nőttünk fel. Retek lett a legjobb barátom. Utána volt még sok kutyánk. A Mancsi egy mudi és egy erdélyi kopó keveréke volt. Majd jött a lánya, és Rita, a Rozi lánya. Most már mind elmen-

tek sajnos – egyedül a Ropi van.

– Erősen kötődsz a kutyákhoz.

– Ez így igaz. Szinte mindért rajongok.

– Testvéreid is vannak?

– Négyen vagyunk! A legkisebb húgom középiskolás, a Veres Pálné Gimnáziumba jár, ő szaxofonozik. Eggyel feljebb van az öcsém, ő már egyetemista, programozó mérnöknek, informatikusnak tanul. Még eggyel közelebb áll hozzám életkorával a nagyobbik húgom, aki gyógyepedagógus lesz. Ő is egyetemista.

– Játsszának hangszereken?

– Csak Tündi.

– A zenei véna honnan tört elő benned?

– Inkább artéria! Bár nem hiszem, hogy van ilyen. A szüleim jártak szolfézsra és zongoráztak is, főleg anya.

De nem nagyon vették ezt komolyan, egy idő után abba hagyták a zenélést. A nagyobbik húgom is zongorázott, furulyázott, de ő is felhagyott velem, mint általában teszik az emberek az

évek múlásával, ha nincs bennük valami elragadtatás a muzsika iránt.

– Te hogyan kezdted el?

– Klasszikus zenével, zongorán és szolfézzsal, amit persze anya talált ki első vagy második koromban. Én nem akartam, de beleragadtam.

– Hogy csatlakozott a többi hangszer?

– A zongorázás után elkezdtem trombitálni, de már fogalmam sincs róla, hogy ezt hogy és miért tettem. Valami olyasmi rémlik, hogy valaki azt mondta anyának, az asztmának jót tesz a trombitálás. És akkor elkezdtem fújni. Utána jártam még a zeneiskolába jazz gitározni. Innen már csak egy lépés volt a basszus gitár. Kezembe veszek egy hangszert és élvezem, ha megszólal nálam. A konzervatóriumban a nagybőgőbe „estem bele”. De előbb, úgy emlék-

"Nekem az az alap, hogy egy családban van kutya"

szem, egy lányba, aki nagybőgőzött. De lehet, hogy ezt csak utólag találom ki magamnak, a valós motiváció talán nem ez volt, hanem a fa, aminek lelke van.

A nagybőgőnek hihetetlen varázsa van. A konziban kezdtem ezt a hangszeret próbálgatni, de akkor nagyon nem ment rajta a játék. Bár most se úgy, ahogy szeretném. Mindaddig, amíg az egyik cimborám talált a padlásokon egy nagybőgőt, amit összeropozgattam. Tettem bele hangszedőt, rá pedig húrokat. Azóta is ezen gyakorlok. De igyekszem egy kicsit máshogy nagybőgőzni, mint ahogyan a jazzben szoktak. Basszusgitárszerű hangzásra törekszem. A groove-os játék áll közel hozzám. Azért is, mert ilyen zenét csinállok főleg, meg nem elég erős a kézfejem a walking bass-hez – amihez akár százszor ennyit kellene gyakorolnom. Aztán vettem egy szaxofont. Most pedig egy klarinétot néztem ki magamnak. És akarok venni egy cselőt, amit majd átalakítok nagybőgőnek húrozással és más trükkökkel, hogy beférjen a kosiba.

– **Szerintem te seprűnyélen is tudnál játszani. Láttunk már hasonlót tőled.**

– Arra gondolsz, amikor a szivardoboz gitáron zenéltem? Az is része az amerikai néger folklorának. A szegény, bejárónőnek, vagy cselédnek alkalmazott blues énekesek mindenből hangszert csináltak, ami a kezükbe került. Mivel a szivardoboz adott volt, belenyomtak egy „seprűnyelet”, felhúrozták és kész, lehetett játszani, elénekelni az élet dolgait... na innen indult a blues, aztán abból meg leágazott a jazz.

– **Játszol állandó zenekarban?**

– Igen, van néhány, az egyik a Czékla Jazz Ensemble. Úgy alakult ki, hogy egy dobos haverommal elkezdtünk zenélni és sehogy sem találtunk basszusgitárost. Ezért elkezdtem bal kézzel basszusgitározni a billentyűkön. Íródtak a számok, rengetegféle felállásban játszottunk, ez a zenekar mindig átalakul. Igyekszem mindig új energiát táplálni ebbe a csapatba.

Játszom egy alternatív rockbandában, a húgom itt szaxofonozik.

Emellett van egy dzsessz duóm, rockabilly felállásunk – sokszor egy-egy alkalomra szedünk össze egy csapatot.

– **Az említetteken kívül milyen muzsika még az, ami érdekel?**

– Nem hiszem, hogy bármi lenne,

"A dzsesszt sokáig kell hallgatni, hogy felfedezzük, mi történik benne"

ami nem érdekel. (Ja de! A mulatós, az borzalmas... én játszottam autentikus cigányzenét is, és nagyon, élveztem, de a mulatós, ez mindennek a megerősökölése...) Már maga a jazz is olyan gazdag, színes összetett, változatos univerzum, hogy teljességgel megismerhetetlen. De nagyon szeretem a reneszánsz zenét, sőt, ilyen muzsikusokkal is játszom együtt.

– **Mi jut eszedbe a zongoráról?**

– Oscar Peterson. Akkor kezdtem el igazából élvezni a zongorázást, amikor megismertem az ő muzsikáját. Ja, hogy így is lehet zongorázni? Lehet játszani mást is, mint ami a kot-

tában van? Aha! Hát ez így már tetszik!

– **Jazz gitár?**

– *Pat Metheny*. Ő hozta vissza a hetvenes években már nagyon eltűnt, tradicionális lágy jazz gitárhangzást. És a kéttekerceses hangszedő, más néven humbucker, amely a gitár hangját teltebbé és lágyabbá erősíti, mint az egytekerceses hangszedők.

– **Szaxofon?**

– John Coltrane. *Ávéd János*.

– **Nagybőgő?**

– *Dave Holland* és a konzi termei, mert csak ott volt nagybőgő....

– **Már nosztalgiád is van?**

– Kicsit sajnálom, hogy nem sokáig jártam a konziba, mert elkezdtem készülni az egyetemi felvételire, de nem igazán bánom, hisz így kerültem ide. Négyéves koromtól az állatorvosi egyetem volt a cél, csak valamiért az ELTE-re kavaroztam, ahol vegyészmérnöknek tanultam három szemeszteren át. Aztán felvettek az István utcába. A két egyetem között jártam jazz konziba.

– **Van, amikor egy dallamot játszol magadban, vagy egész napon át azt dúdolod?**

– Van persze. Néha jó dolgokat, máskor egy fülembé mászott „betolakodót”. A popzenéket direkt erre „írják”. Beleszorulsz egy nótába, és nem tudsz menekülni (b)előle. Ez egy edzésen nem is olyan nagy baj, bár valójában igen zavaró a vámpírdiskó, miközben koncentrálni kéne... a zakatolás, zszszegős, visítózó popzene divatos, és az a lényege, hogy egyszerű, és egyszerűen befogadható legyen, elsőre odaadja magát az embernek.

A dzsessz nem ilyen. Sokáig kell hallgatni, hogy felfedezzük, mi történik benne. Lehet, hogy csak a huszadik-harmadik hallgatásra derül ki, hogy mit rejt magában. Egy koncertfelvételt majdnem egy évig hallgattam, mire megfejtettem, mit akarnak kifejezni benne a muzsikusok. A mostani élvonalat képviselő Dave Holland Quintett felvételein tulajdonképpen nem öt sáv, nem öt

hangszer vagy öt téma szól, hanem öt ember lelke ér össze. Sokszor azért is jazzt hallgatok, mert attól fejlődöm. Ez is egyfajta gyakorlás, hogy magunkba szívjuk, a stílust, a mesélést, a nagy zenészek improvizációs szókinccsét. A mesét, ami mindenkinek a sajátja, mégis csak a nagyobbaktól lehet ellesni, és megtanulni igazából nem is lehet, ha tanultad, valójában nem a sajátod. Sok zenét kell hallgatni, az biztos. Meg rosszabbul is érzem magam, ha nem hallgatok egy hétig zenét.

– Édesapád milyen területen hasznosítja diplomáját?

– Jelenleg a NÉBIH-nek dolgozik, állatorvos szakértőként gyógyszer engedélyezési területen. Egy ideig praktizált, majd az ételmező higiéniaiban működött nagyon sokáig. De sohasem hitegetett azzal, hogy ez egy könnyű egyetem.

– És téged mi az, ami érdekel az állatorvoslásban?

– Minden! Kivéve a pókok. Azoktól félek.

– Hányadik évfolyamon tanulsz?

– Negyedéves vagyok.

– Mesélj valamit erről a szakmáról, ahogyan te látod.

– Rajongok a kutyákért. Tehát az biztos, hogy valami kutyás dolgot kell majd csinálnom. Viszont a cicákkal nem vagyok jóban. Egy-kettővel úgy jól kijövök, de sok cica volt gonosz velem kiskoromban. Amikor nagymamáéknál voltunk Retekkel, két-három évesen az ottani cica mindig bántott. Megkarmolt, megharapott, és valószínűleg innen ered a rossz viszonyunk. Ám a saját macskákkal nagyon szeretek együtt ücsörögni a kanapén. Segít, vagy inkább nem hagy olykor tanulni. Vele most már egész jóba vagyok, pedig egyszer elvesztettem a bizalmát.

Mostanában elkezdett érdekelni a ló. De orvosilag csak a lába. Régen nagyon félttem a lovaktól, nem volt semmi kapcsolatom velük. Most meg, úgy, hogy már járogatunk ki Üllőre, a Nagyállatklinikára és voltam is kint nyáron egy hónapot,

kezdek velük megbarátkozni. Egész szép állatok, nagyon csodálatos „építmények”. Csak hát érzékenyek a betegségekre.

– A lovak belgyógyászati, sebészeti vagy ortopédiai szempontból érdekelnek?

– Az utolsó. A kutya viszont minden szempontból kedvencem. Megyek az egyetemen és minden kutyát végigsimogatok. Hazafelé minden kutya már engem vár, hogy őket is megsimogassam, akik ott vannak a kerítésen belül. A kutyámnak is szerencséje, hogy hozzánk került, mert egy nagyon kezelhetetlen, nagyon makacs, nagyon rossz kutya lett volna belőle, ha például olyan családdhoz kerül, amelynek az első kutyája lenne, mert nagyon sokat kell vele foglalkozni. Félig erdélyi kopó, és makacs, mindenről saját elképzelése van, és azt tűzön-vízen átviszi.

– Milyen más hobbid van?

– Az origami a mindenem, és a hímzés. Vicceltem. Amit muszáj beleerőltetnem az életembe, az az edzés. Az szed össze, az javít az állapotomon, kitisztítja a fejemet.

– Mit értesz edzésen?

– A vasakat tépem. Most is, ha befejezzük a beszélgetést, megyek le az edzőterembe.

– Versenyeztél már a Gálfi Péter professzorral?

– Szoktunk együtt edzeni, igen, de az erőmeléshez nem túl jók az izületeim, meg a porckorongsérvem, s nem is vagyok igazán erős. Inkább nagy vagyok. Nem erőre edzek, hanem inkább izomtömegre.

– Ahol most beszélgetünk, tanítani szoktál. Kik a tanítványaid?

Gimnazistákat, egyetemistákat, felvételtelre készülőket és még kisebbeket is tanítok. Van hetedikes tanítványom és van, aki még kisebb, ő gitározni jár hozzám. Matek, fizika, biosz, kémia, gitár szerepel a palettán. Egy sráccal már az első kémia zárthelyi dolgozatokra tanulunk.

Egy dobos tanítványom is akad. Bár dobolni nem nagyon tudok, de sze-

A szerző felvételei

"Jó lenne, ha majd lenne egy saját rendelóm"

rencsére ezt az ő tehetsége ellensúlyozza.

– Hogyan képzeled el az életedet öt, tíz, húsz év múlva?

– Először is mindenképpen le kell diplomázni. Ez az elsődleges, és utána meg már lehet zenélni. Jó lenne, ha majd lenne egy saját rendelóm, az elég király állapot volna. Csak ahhoz bődületes mennyiségű pénz kell. De valahogy el kell majd kezdeni. Szeretnék kutyákat és lovakat gyógyítani. Azután jó lenne, ha lenne majd feleségem, gyerekeim – saját családom.

Középpontban a praxismenedzsment

A szaktárca támogatja a szolgáltatási színvonal emelését az állatorvoslásban

Minden igyekezettel azon kell munkálkodni, hogy az állategészségügy kimagasló szolgálata leginkább a gazdálkodó ember hitét erősítse, hangsúlyozta Nagy István agrárminiszter november 17-én az Állatorvostudományi Egyetemen az Alpha-Vet Állatgyógyászati Kft szervezésében 12. alkalommal megrendezett praxismenedzsment konferencián.

A kormányzat az állatorvosok kezdeményezését a szolgáltatási színvonal emelésére minden erejével támogatta és támogatja a jövőben is, mert jót tesz a szektornak, a gazdaságnak is. De ahogy az agrárium jelentős területein munkaerőhiány, úgy ebben a szektorban állatorvoshiány tapasztalható, emelte ki a miniszter, az ÁTE címzetes egyetemi docense. A frissen végzett hallgatókat Budapest és a nagyvárosok felszippantják, és nem jut a kisebb városokba, falvakba állatorvos. Se haszonállat, se kisállat területre.

Nagy tudás birtokában vannak az alma mater falai közé visszatérő kollégák, de valamit nem tanultunk meg, sőt sokáig szégyenlősen beszéltünk róla, hogy pénzt is kell keresnünk. Az egyetem ma már praxismenedzsment szakállatorvos-képzést is folytat, ami iránt egyre nagyobb az igény, mondta dr. Sótónyi Péter rektor, majd hozzátette, hogy a Figyelő folyóirat különszámának megállapítása szerint az ÁTE az ország legjobb agráregyeteme. Az életre való felkészítéshez tartozik az is, hogy a hallgatók tanulmányaik során az első évtől haszonállatok közelében is legyenek. E célból vezették be az előző tanévben a hetesi gyakorlatot, aminek a hatására a tanév végére megduplázódott azoknak a hallgatóknak a száma, akik a nagy-

állatgyógyászatban is el képzelnék a jövőjüket.

Elő kell segíteni, hogy vidéken az állatorvosok megőrizték társadalmi súlyukat, szölte dr. Mórét Attila, az Alpha-Vet elnöke, az ÁTE címzetes egyetemi docense. .

Meggyőződése, hogy a kisállatpraxis még sokáig dübörögni fog, de az állattenyésztés fejlődésére is szüksége van az állatorvosi karnak.

A szakmai előadások a gyakorlat számos területét érintették. Megtutuk, mit lehet tenni, ha a család nyári nyaralása előtt két héttel a társas praxis négy állatorvosából három felmond, továbbá azt is, hogy több évtizeden át lehet társas praxist működtetni a kölcsönös bizalom, a közös irányelv, a megfelelő szakmai tudás, a folyamatos tanulás és tanultatás valamint az átlagnál jobb bérezés alapeleit érvényesítve.

Az eseményen adták át az Alpha-Vet idei kitüntéseit. dr. Somogyi Zoltán Pályakezdő Díjban, dr. Faragó Zsolt Károly az Év Állatorvosa Díjban, dr. Tóth József Életműdíjban részesült. A Dr. Gál Sándor Praxismenedzsment díjat Egerszegi Péternek és Seregi Antalnak adták át.

Balázs Gusztáv felvételei

Felső képünkön dr. Gönczi Gábor, a Magyar Állatorvosi Kamara elnöke, dr. Nagy István agrárminiszter, továbbá a kitüntetett állatorvosok, dr. Egerszegi Péter, dr. Faragó Zsolt Károly, dr. Seregi Antal, dr. Tóth József és dr. Somogyi Zoltán dr. Sótónyi Péter társaságában.

Alsó képünkön dr. Nagy István miniszter köszöntő beszédét mondja.

IDÉN ELŐSZÖR szerveztek pályaaorientációs napot a kőbányai Kada Mihály Általános Iskolában, ahonnan az Állatorvostudományi Egyetem sem hiányzott. A program keretében a gyerekek közelebbről is megismerkedtek az egyetemmel és az itt folyó képzésekkel, valamint elmélyültek az állatorvosi és a kisállatgyógyászati asszisztensi szakma rejtelmeiben. A bátrabbak interaktív játékok keretében kiskutyák testhőmérsékletét és pulzusát is megmérték.

Három hét amerikai álom – Campus Mundi ösztöndíjjal

Átlagos kislány voltam, a legnagyobb álmom az volt, hogy egyszer állatorvos legyek és delfineket gyógyítsak. Az álmom állatorvoslás részével már egészen jó irányba haladtam, amikor negyedéves állatorvostan hallgatóként rátaláltam a Campus Mundi ösztöndíjra.

JUHÁSZ ORSOLYA

A rövid tanulmányút ösztöndíj keretein belül diákként lehetőség van a világ szinte bármelyik részére elutazni maximum egy hónapra és a szakmához kapcsolódó tevékenységet végezni. Ha már lúd, legyen kövér! – szerettem volna valami egzotikusot, valami extrát kipróbálni, amelyre itthon nincs lehetőség. Több napot töltöttem a különböző nemzetközi állatkertek, állatmentők, laboratóriumok tanulmányozásával, mire megtaláltam a számomra legszimpatikusabbat, a Florida Fish and Wildlife Conservation Commission tengeri emlős laboratóriumát (FWCMMPL), amelynek lelkes

csapata főként delfinek és manátuszok tetemeinek boncolásával, illetve élő egyedeinek mentésével foglalkozik egész Florida területén.

Szeptember elsején, a hurrikán szezon közepén indultam el a floridai Szentpétervárra, amely a Mexikó-öböl délnyugati partján található. Floridában az a legviccesebb, hogy mindenképp vizes leszel, ha kilépsz a házból, ha nem az esőtől, akkor a forróság miatt. Szállásom közvetlenül az óceánparton volt, ahol minden délután gyönyörködhettem a halrajokat part felé üldöző éhes delfinek csapataiban, de sajnos a fürdés itt tilos volt, mivel alligátorok is élnek ezen a területen.

A FWC laboratóriumban reggelente 9-kor kezdtük az előző napon be-

gyűjtött tengeri emlős tetemek boncolását dr. Martine de Wit holland állatorvossal, illetve biológusokból és néhány önkéntesből álló csapatával. A boncolás az állatok alapadatainak felvételével indult, majd festékkel bejelöltük bőrükön a különböző sérüléseket és minden szögéből fotókat készítettünk. A manátuszok lassú állatok, ezért gyakran nem tudnak kitérni a száguldozó motorcsónakok útjából, amely halálos kimenetelű is lehet. Felnőtt tengeri tehének között

Közel 3 méteres manátusz, motorcsónak okozta sebekkel

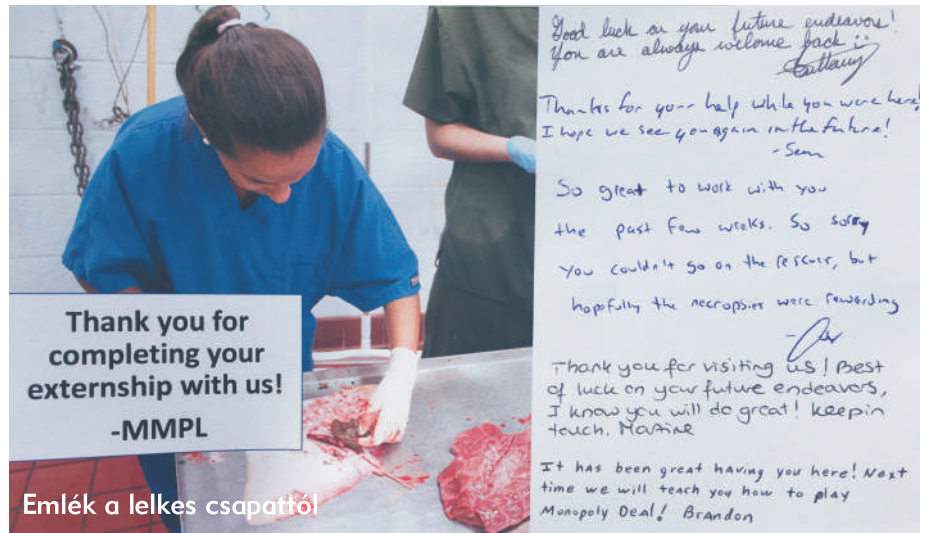
egyetlen olyannal sem találkoztam, aminek ne lettek volna motorcsónak által okozott sebei a hátán vagy oldalán. Az állatorvos rendkívüli hangsúlyt fordított a fotódokumentációra, egy állatról akár 50-60 fotót is készítettünk boncolása során. Az egyes szervek leírását az állatorvos még a boncolás közben rögzítette számítógépen. Minden tetem lépézből, májából, tüdejéből és gyomortartalmából mintát vettünk kórszövettani és ELISA vizsgálatokra.

A delfinek és manátuszok leggyakoribb haláloka nyáron a vörös algák által termelt brevetoxin mérgezés. Az állatok elfogyasztott táplálékukkal (halakkal és növényekkel) veszik fel a toxikus algát, amely főként idegrendszerükre és keringési rendszerükre hat, így a halál oka általában fulladás. A laboratóriumban eltöltött idő során több állat mentésébe is betekintést nyerhettem. A lakosság által bejelentett beteg manátuszok mindegyike küszködött a levegővétellel és inkoordinátlanul úszott, de a mentés után, algamentes táplálék etetésével hamar felgyógyultak.

Naponta átlagosan 4-5 manátusz tetemet és hetente 1 delfin tetemet boncoltunk fel, illetve lehetőségem volt felboncolni egy tuskés ráját is. A boncolások után az egész csapattal együtt takarítottuk ki a laboratóriumot, amely során 4 különböző fertőtlenítőszerrel mostunk át minden eszközt, asztalt, falat és padlót.

Szuper volt látni csapatmunkájukat. Délben mindenki hozta kisiskolás jellegű uzsonnástáskáját és társasjátékozás közben fogyasztottuk el szendvicseinket. Ez az idő kiváló lehetőség volt személyesen megismerni a labor munkatársait és picit bele látni mindennapjaikba.

Délutánjaim az első két hétben még az óceánparton teltek fürdéssel és napozással, de a harmadik hétre St. Petersburg strandjait is elérte a vörös alga virágzás. A part tele volt a legkülönbözőbb féle halak tetemeivel, amelyeket kisodortak a hullámok.

Rendkívül szomorú volt látni a több száz sirályt, amint ették a mérgezett halakat, tudván, hogy őket is megbetegíti, sok esetben elhullásukat okozza a toxin. Az alga levegőben is jelen van, amely az embereknél irritációt vált ki a légutakban, így a partok kihalttá váltak, az emberek a városban töltötték az idejüket.

Három felejthetetlen hét után fájó szívvel hagytam ott újonnan szerzett barátaimat és St. Petersburgot. Az emberek kedvese, segítőkészsége és közvetlensége hihetetlen volt, az amerikaiakról alkotott negatív sztereotípiák teljes mértékben megdőltek számomra. A Campus Mundi rövid tanulmányút kiváló lehetőséget biztosít, hogy megismerj egy kis részletet egy másik országból, rengeteg új ember-

rel találkoz és fejleszd szakmai nyelvtudásodat. Senkinek nem érdemes kihagyni ezt az életre szóló élményt!

Egyetemi Tudományos Diákköri Konferencia

Elindult a mentorprogram is

November 21-én rendezte meg az egyetem az idei tudományos diákköri konferenciát, amit dr. Gálfi Péter egyetemi tanár, tudományos rektorhelyettes nyitott meg az aulában. A díjkiosztó ünnepségen dr. Sótónyi Péter rektor, a Tudományos Diákköri Tanács elnöke mondott köszönetet a versenyen részt vett hallgatóknak, felkészítőiknek és a zsűrinek a munkájukért.

Dr. Gálfi Péter megnyitójában a rektor meghívóját idézte: „Kérem, tisztelje meg jelenlétével oktató munkánk legmagasabb szintű eredményét, hallgatóságunk legnemesebb rendezvényét, a kutató munkájuk bemutatását szolgáló Tudományos Diákköri Konferenciát”.

A több évtizedes múltra visszatekintő tudományos diákköri mozgalom a felsőoktatás terén zajló tehetséggondozás leghatékonyabb formájaként bontakozott ki hazánkban. Az önképzés, az elitképzés és a tudósképzés színtere, amely a kiemelkedő tudósok, mesterek körül kialakul, serkentő és demokratikus lég-

kör iránt fogékony, tehetséges hallgatóknak az első tudományos sikerek élményét adja, hangsúlyozta a továbbiakban a professzor.

Magyarország Kormánya és az Európai Unió kiemelt figyelmet fordít arra, hogy segítse a tudományos utánpótlást. 2017-ben ezt a célt szem előtt tartva indult el az Állatorvostudományi Egyetemen az EFOP (Emberi Erőforrás Fejlesztésért felelős Operatív Program) -3.6.3-VEKOP (a Versenyképes Közép-Magyarországért felelős Operatív Program) -16-2017-00005 azonosítószerű projekt, melynek címe: Tudományos utánpótlás erősítése a hallgatók tudományos műhelyeinek és programjainak támogatásával, a mentorálás folyamatának kidolgozásával.

Az Állatorvostudományi Egyetemet a fenti cél elérésében segíti a Kaposvári Egyetem, valamint a Szent István Egyetem, mint konzorciumi partnerek.

Az elmúlt 14 hónapban az Állatorvostudományi Egyetemen a projekt keretében elindultak az ösztöndíjpályázatok, amelyek segítik a graduális és a PhD hallgatókat a kutatásokban való aktív részvételben. Ez alatt az idő alatt 22 graduális hallgató és 7 PhD hallgató kapott lehetőséget arra, hogy részt vegyen a tudományos életben és ötleteivel, kutatásaival öregbítse az Állatorvostudományi Egyetem jó hírét. Meghirdettek egy újabb ösztöndíjpályázatot, amelynek beadási határideje december 3. volt, és amelyre graduális hallgatók jelentkezését várták.

Kiírtak konferenciapályázatokat is, amelyek segítségével ezidáig 16 hallgatónk kapott lehetőséget arra, hogy részt vegyen hazai vagy nemzetközi tudományos konferencián.

Májusban rendezték meg az I. Pre-

zentációs készségfejlesztő programot, amelyen 19 innovatív témában kidolgozott előadást hallgathattak meg az érdeklődők. A hallgatók felkészülését az előadásokra 4 doktorandusz mentor és kommunikációs szakember is segítette. Az egyetem szeretne hagyományt teremteni a program megrendezésével, hogy a hallgatókat segítse tapasztalatokat szerezni a tudományos előadások tartásában. A programban elért eredménye alapján 8 hallgató részesült jutalomban.

2018. októberében elindult az egyetem mentorprogramja, amely támogatja dr. Sótónyi Péter rektor távlati célját abban, hogy nagyobb hangsúlyt fektessünk az utánpótlás nevelésre. Idén 33 oktató kaphatta meg a mentori tanúsítványt és ezzel a jogot, hogy mentorált hallgatót jelöljön ki maga mellé, akiknek megmutathatja az oktató/kutatói szakma szépségét.

2018-ban a legjobb, leginnovatívabb 6 TDK dolgozatot készítő hallgató külön díjazásban részesül az EFOP-3.6.3-VEKOP-16-2017-00005 azonosítószerű projekt keretén belül.

A TDK dolgozat elkészítése után a házi Tudományos Diákköri Konferencia a megmérettetés egyik fóruma, amely jó alkalmat ad arra, hogy a diákok az elért eredményekről nagy nyilvánosság előtt is beszámolhassanak, zárta gondolatait dr. Gálfi Péter, mindenkinek jó tanácskozást kívánva.

A konferencia díjazottjai

A Diákköri munkán felül a jó tanulmányi eredményért és aktív közéleti tevékenységért Kondor Milán (jobb oldali felső képünkön) Dr. Kovács Ferenc emlékdíjban részesült.

Károlyi Henrik Fülöp a CEVA-Phylaxia

Kutatási és fejlesztési különdíját vehette át.

A Tudományos Diákköri Konferencia díjazottjai:

Németh Szilvia ÁTE Rektori díj, Medveczky díj az Alpha-Vet Állatgyógyászati Kft. támogatásával

Sudár Dóra ÁTE Kancellári díj, Semmelweis Orvostudományi Egyetem Szívcentrum díj

Marcello Giuseppe Mark Normatív Kutatási Alap – alaptudomány díj, Magyar Állatorvosok Világszervezete díj

Holló Noémi Petra Normatív Kutatási Alap – alkalmazott tudomány díj, Magyar Állatorvosok Világszervezete díj

Gunde Éva MÁOK díj, Magyar Állatorvosok Világszervezete díj

Lajos Andrea MSD Animal Health díj

Lénárt Zoltán MSD Animal Health díj

Szima Réka MOÁE Baromfi-egészségügyi Társaság díj

Jenei Péter Zoetis Hungary díj

Klenovszki Dóra Zoetis Hungary díj

Verebes Dóra Zoetis Hungary díj

Balajthy Bálint Dr. Kocsis Róbert díj

Horváth Gergő Károly ATEV Fehérjefeldolgozó Zrt. díj, HÖK díj

Kovács Szilvia Dr. Kurucz János díj

Stirminszki Réka ATEV Fehérjefeldolgozó Zrt. díj

Juhász Zsófia Dorottya Dr. Pák András díj

Tóth Csaba Vida-Vet Kft. díj, HÖK díj

Nemes Brigitta Vida-Vet Kft. díj

Cullen Siobhán Alice Magyar Kisállatgyógyász Állatorvosok Egyesülete díj

Boros Márton Magyar Kisállatgyógyász Állatorvosok Egyesülete díj

Molnár Gyula TolnAgro Állatgyógyászati Kft. díj

Kurucz Ádám CEVA-Phylaxia díj

Bakumenko Lubov Nykolajevna CEVA-Phylaxia díj

Kerekes Barbara Magyar Kisállatgyógyász Állatorvosok Egyesülete díj

Magyar Márta Szilvia Továbbképzési és Kutatásszervezési Központ díj

Bowles Hannah Mairéad Továbbképzési és Kutatásszervezési Központ díj

Giricz Márton Továbbképzési és Kutatásszervezési

Központ díj

Schlembach Tamara MÁOK Fővárosi Szervezete díj

Kiszely Sára MÁOK Pest Megyei Szervezete díj

Pintér Zita Továbbképzési és Kutatásszervezési Központ díj

Szemők Bianka Barbara Huszenicza Gyula díj, Dr. Székely Állategészségügyi Kft. díj

Héthársi Fanni Virág Fenyves Béla Alapítvány díja

Török Barbara Kom-Vet Kft. Okavango Kisállat szakrendelő díj

Hudák Levente Biropharma díj

Valletti Carlotta Pumukli Állatorvosi Rendelő

Bende Borbála Royal Canin díj

Bagi Melinda Biropharma díj

Beck Attila Dr. Nándorfi Zoltán díj

Gazsi Zsófia MÁOK Pannon szervezete díj

Hafner Nathalie Trovet Hungary Kft díj

Sziklai Lili Blanka Royal Canin díj

Sándor Panna Margit Magyar Lógyógyász Állatorvosok Egyesülete díj

Sipos Roland Kollégiumi díj

Kideys Elif Kollégiumi díj

Hartwig Pia Malu Kollégiumi díj

Kuffa Szilvia Krisztina Kollégiumi díj

Monori Kitti Dóra Állatorvosi Hematólogiai és Onkológiai Központ

Czakó Lenke Kollégiumi díj

Szijjártó József Kollégiumi díj

Vöröskői Petra Anna Dr. Lorászki Gábor díj

Bertram Leonie NÉBIH díj és Agrárm-

nisztérium (AM) díj

Szalai Mária Talpas Állatorvosi Rendelő díj

Hatvani Anna NÉBIH díj és AM díj

Collet Saintin Héloïse NÉBIH díj és AM díj

Dombi Barbara NÉBIH díj és AM díj

Józsa Emőke NÉBIH díj és AM díj

Sipos Eszter NÉBIH díj és AM díj

Oláh Boglárka NÉBIH díj és AM díj

Kerek Ádám NÉBIH díj és AM díj

Balázs Bence NÉBIH díj és AM díj

Gallagher Gemma NÉBIH díj és AM díj

Fülöp Dorottya NÉBIH díj és AM díj

Kimball Anna Krisztina NÉBIH díj és AM díj

Lamboley, Giliane VET-Image díj

Vasilev, Mihail NÉBIH díj és AM díj

A Tudományos Diákköri Konferencia díjazottjai a biológus szekcióban:

Soós András Áron Jánoska Máté díj, Könyvtári díj, HÖK díj

Bukor Boglárka Biológiai Intézet díj

Kásler Andrea Természettudományi Múzeum díj

Balogh Diána Éva TolnAgro Állatgyógyászati Kft. díj

Török Dóra Boehringer Ingelheim díj

Schwarcz Dóra Anett Boehringer Ingelheim díj

Jaloveczki Boglárka Továbbképzési és Kutatásszervezési Központ díj

Zorkóczy Orsolya Krisztina Omega vetLab díj

Gór Ádám Kristóf Könyvtári díj

Kőszegi Hanna Kollégiumi díj

Surján András Kollégiumi díj

Konrád Krisztina Dóra NÉBIH díj és AM díj

Balázs Gusztáv és Horváth Anikó felvételei

Továbbképzések

Kommunikáció, borjúbetegségek, sürgősségi betegellátás

Az Állatorvostudományi Egyetemen számos továbbképzési program zajlik.

Állatorvosi kommunikáció a gyakorlatban címmel az Állatorvostudományi Egyetem és a Magyar Állatorvosi Kamara Országos Oktatási Bizottsága közös továbbképzésére került sor november 6-án a Tolnay előadóban.

A gyakorlati szakemberek az orvosi kommunikáció alapjairól, az állatorvos és az állattulajdonos közötti kommunikációról, a "nehéz esetek" kommunikációjáról, a praxison belül az asszisztensekkel folytatott kommunikációról, végül pedig a praxisok közötti kommunikációról beszéltek.

November 23-án **Calf diseases** (Borjúbetegségek) címmel a Tolnay előadóban került sor angol nyelvű egyetemi posztgraduális képzésre a CEVA támogatásával. Az előadók közül Ausztriából, a Bécsi Állatorvostudományi Egyetemről érkezett *Prof. Walter Baumgartner* (jobb oldali képképen), Olaszországból *Prof. Giorgio Valla*, aki a Milánói és a Perugiai Egyetemen is oktat (bal oldali képképen). A harmadik előadó *Ózsvári László*, az Állatorvostudományi Egyetem egyetemi docense volt.

A továbbképzésen több mint százan vettek részt, sokan közülük külföldről érkeztek, így Csehországból, Szlovákiából, Romániából, Németországból, Franciaországból és Olaszországból is volt résztvevő.

November 24-25-én került megrendezésre az egyetem aulájában a **Sürgősségi betegellátás a kisállatgyógyászatban** című egyetemi továbbképző kistanfolyam, amelyen több

mint kétszázan vettek részt és a kamara kiemelt rendezvénynek minősítette.

mint kétszázan vettek részt és a kamara kiemelt rendezvénynek minősítette.

TÍZ FIATAL TUDÓS munkáját ismerte el a Magyar Fejlesztési Bank a Junior Prima Díj magyar tudomány kategóriájával. A díjazottak személyére minden évben a bank által felkért, az egyes tudományterületek szakértelműi, akadémikusok, professzorok tesznek javaslatot.

A kétmillió forinttal járó elismerést 33 év alatti tudósok, köztük *dr. Kreizinger Zsuzsa* állatorvos vehették át a Magyar Tudományos Akadémián november 22-én.

A Magyar Országos Állatorvos Egyesület 2016-ban a Szent-Iványi Ifjúsági Díjat ítélte oda a doktornőnek, aki 2010-ben szerezte meg állatorvosi diplomáját.

Szobor- avatás Kulcson

November 30-án Kulcson, a XVII. Fejér Megyei Állatorvosi Nap keretében dr. Sótonyi Péter, az ÁTE rektora és L. Simon László országgyűlési képviselő felavatták Kontur András szobrászművész (képünkön Sótonyi professzor mellett) dr. Marcis Árpádot ábrázoló mellszobrát. Így a híres állatorvosi társaság, a "kulcsi hatok" tagjai közül már öt személy szobra áll a Duna parti szoborparkban.

A gyönyörű Duna parti település kedvező elhelyezkedésének köszönhetően az 1920-as évektől egyre népszerűbb lett a budapesti polgárság köreiben, és mind többen látogattak ide. Híres operaénekesek, írók, tudósok, politikusok éltek és alkottak itt, otthonuknak érezve a községet. Ebben az időben professzoraink közül többen töltötték itt szabadságukat, akiket az utókor a „Kulcsi Hatok” néven emleget. Ők voltak állatorvos-oktatásunk aranykorának, az úgynevezett „főiskolai korszaknak” legkiemelkedőbb egyéniségei. **Hutýra Ferenc, Jármay Károly, Kotlán Sándor, Guoth Gy. Endre, Marcis Árpád** és **Szepeshelyi Andor** azok az üdülőbirtokosok, akiknek Kulcs népszerűségét és fejlődését köszönheti.

Kezdeményezésükre utak, templomok épültek, ápták a kikötőt, magas szintű társadalmi életet éltek, sport- és baráti köröket alapítottak. Az itt folytatott rendszeres szakmai beszélgetéseik és vitáik nagyban meghatározták képzésünk irányát, a magyar és a nemzetközi állatorvostudomány fejlődését. Nyaralóik ma is állnak, nevüket utcák viselik, tisztelegve tudós és emberi mivoltuk előtt.

Az ünnepségen a Fejér Megye Állategészségügyéért díjjal tüntették ki dr. Szűcs Róbertet. Dr. Görög Nóra az

Év Állatorvosa lett. A Dr. Lancz Endre Életműdíjjal (alsó képünkön) dr. Balázsik István állatorvost tüntették ki.

Marcis Árpád

(1884 – 1950)

Állatorvosdoktor, egyetemi magántanár, állategészségügyi főtanácsos, a kolozsvári, majd az Országos Állategészségügyi Intézet igazgatója, az Országos Állategészségügyi Tanács tagja.

Marcis Árpád 1884. február 17-én született Budapesten. 1905-ben érettségizett és beiratkozott a M. kir. Állatorvosi Főiskolára. 1908-ban állatorvosi oklevelet szerzett, majd 1911-ig a járványtani tanszék tanársegéde. Ezt követően állami állatorvos, de főállatorvosként továbbra is a járványtani tanszéken maradt, a takonykórnyús lovak vérvizsgálatát végezte.

1914-ben Hutýra Ferencsel Bulgáriában a keleti marhavész tüneteit, kórbonctanát, leküzdésének lehetőségeit, megelőzésének módját tanulmányozták. 1925-ben habilitáltak.

1928-ban az akkor megalakult Országos Állategészségügyi Intézet diagnosztikai osztályának vezetőjévé nevezték ki, és elnyerte az állategészségügyi tanácsosi majd főtanácsosi címet. 1941-ben átvette a Kolozsvári Állategészségügyi Intézet vezetését, 1942-ben tagja lett az

Balázsik Zsófia felvételei

Országos Állategészségügyi Tanácsnak és még ez évben visszakért az Országos Állategészségügyi Intézetbe igazgatóhelyettesnek. Végül Manninger Rezső lemondása után, 1943. május 1-jén kinevezték az intézet igazgatójává. A második világháború alatt és az azt követő nehéz években a romokból szervezte újjá és fejlesztette tovább az intézetet, 1946-ban saját kérelmére nyugdíjba vonult. Szelleme, fáradhatatlan munkaszerepete nem hagyta nyugodni, a Phylaxia Szérumtermelő Rt.-nél, majd Állami Oltóanyagtermelő Intézetben dolgozott tovább. A rendszerető, pontos, szorgalmas ember köztisztviselőként álló tagja volt állatorvosi karunknak.

1950-ben hunyt el.

Dr. Fehér György, 2007

Tudományos kalandozás

A Kutatók Éjszakája az ország egyik legjelentősebb tudományos ismeretterjesztő rendezvénye, melyen kutatóintézetek, egyetemek, középiskolai laborok nyitják ki kapuikat egy éjszakára és látják vendégül az érdeklődőket. Idén ismét csatlakozott az Állatorvostudományi Egyetem a Kutatók Éjszakája programjához, aminek célja a tudomány és a kutatói életmű népszerűsítése és amire szeptember 28-án került sor.

A több mint 500 meghirdetett hely pillanatok alatt elkelt: csordultig telt előadótermek, izgalmas kémiai kísérleteket bemutató előadások és többszörös túljelentkezések is jól példázzák, hogy az állatorvoslás máig egy lebilincselő és titokzatos szakma a nagyközönség számára.

Most is nagy érdeklődés övezte az „A kutya anatómiája – bemutató boncolás” című programunkat. A két előadás során a boncteremként is funkcionáló előadóban egy rövid bevezetést követően egy-egy közepes méretű kutya feltáró, anatómiai boncolását követhették a látogatók. A tetem fölé rögzített kamera a teljes folyamatot egy óriás kivetítőre továbbította, így olyan érzés volt, mintha a vendégeink maguk végeznék a boncolást. A cél nem a halál okának megfejtése, hanem a középiskolai biológiai ismeretekre alapozva, az egyes szerv-

rendszerek helyzetének, makroszkóposan is felismerhető funkcionális egységeinek bemutatása volt. Kezdtük mindezt az izmokkal és ízületekkel, ahol többek között a térdízület és az elülső térszalag szakadását is részletesen kitérítettük, majd az emésztő-, szaporító- és légzőszervek is napvilágra kerültek. Az utolsó szakaszban felfújtuk a tüdőt, hogy szemléltessük a légző mozgásokat, majd kivettük és feltártuk a szívet. Sajnos a központi idegrendszer megtekintésére az idő szűke miatt nem volt lehetőségünk, de talán legközelebb arra is sor kerül.

Idén először, közel száz szabadulni vágyó fedezte fel az Állatorvostudományi Egyetem Állati Szabadulósobáját, amely egész este várta a kihívások és rejtvények szerelmeseit. A játékosok állatorvosi köpenybe bújva keresték egy titokzatos vírus ellen-szerét, hogy kijuthassanak a szobából és az Állatorvostudományi Egyetem állatfarmján minden állat meggyógyuljon. (univet.hu)

Cselló, tangóharmonika és kisautók. Az egyetem első felvasói színházi estjén, október 10-én állatorvosok hétköznapjaiból merített kis jelenetekkel szórakoztatták a közönséget a Nemzeti Színház művészei a Magyar állatorvos írók antológiája című kötet írásainak felhasználásával. A műsort *dr. Sziebert Gergely*, a könyv szerkesztője vezette fel.

Balázs Gusztáv felvételei

Dr. Mészáros László állatorvos, fotóművész 60 éve természetfotósként című életmű kiállítását *dr. Sótónyi Péter* rektor nyitotta meg október 10-én az aulából nyíló teremben.

A Kassán 1939-ben született Mészáros László elsősorban a Hortobágyot, a Hanságot és Erdélyt fotózza. 1982 óta tagja a Magyar Fotóművészek Szövetségének.

El lehet képzelni milyen gazdag anyaga van egy fotósnak, aki 1979-ben első díjas volt a Találkozás a természettel országos fotópályázaton, 1981-ben pedig fődíjat nyert a plovdivi Vadászati Világkiállításon.

Az alma materbe képeivel visszatérve elhozta az évtizedek során használt technikát is, a kihuzatos géptől kezdve a vászonzárason át korunk mindentudó kamerájáig.

A Szülészeti és Szaporodásbiológiai Tanszék és Klinika kerti partija

A Szülészeti és Szaporodásbiológiai Tanszék és Klinika munkatársai egy kerti rendezvénnyel búcsúztatták a 2017-18-as tanévet, amit az egyetem budapesti kampuszának parkjában tartottak július 5-én.

A SÉF *Botos Ernő* munkatársunk volt, aki vaddisznó és szarvas húsból, valamint szarvas májából nagyon ízletes pörköltet készített, amit magyar és olasz vörös és fehér borral, valamint sörrrel öblíthettek le az oktatásban és klinikai betegellátásban megfáradt tanszéki munkatársak. Egy nagyon jó hangulatú tanévbúcsúztatót tudhatunk magunk mögött, ami jól szolgálja a tanszéki csapat tagjai közötti kiegyensúlyozott kapcsolat kialakítását és fenntartását. Ennek nagy szerepe van abban, hogy az oktatással, betegellátással és kutatással kapcsolatos nem kevés feladat által kialakult stressz helyzeteket mindenki kellő empátiával tudja kezelni.

(Nem a tudósítás, hanem a szerkesztés késett meg. Ezt a kedves anyagot időben elküldték, csak a szerkesztő asztalán tévedt el, pedig a közösségi életet bemutató híreknek nagyon örülünk. Legyen ez most ínycsiklandozó előzetes a karácsonyi nagy traktáchoz! – a szerk.)

A Soproni Egyetem Erdőmérnöki Karának hallgatóival két éve kezdődő barátságunk idén ősszel (október 18-19-én) tovább erősödött azáltal, hogy az Állatorvostudományi Egyetem hallgatósága ismét meghívást kapott Sopronba, a hagyományos egyetemi Czéczó rendezvényre, melyen 29 hallgató képviselte egyetemünket.

Megérkezésünkkor már mint régi ismerősöket, hatalmas vendégszeretettel, és meleg vacsorával fogadtak bennünket a Soproni Egyetem kollégiumának udvarán. A vacsora jó hangulatban, tartalmas személyes és szakmai beszélgetésekkel telt. Ezt követően az egyetemi Ifjúsági Házban szőttük tovább régi barát-

Ismét Sopronban jártunk

ságainkat és természetesen újakra is szert tettünk.

Másnap hagyománytörténeti és szakmai programon vett részt külföldi vendégünk. *Bende Attila* PhD hallgató részletes és izgalmas vezetéssel egybekötött előadást tartott a Soproni Egyetem imponáló, gazdag történelmi múlttal büszkélkedő campusán. Betekintést nyerhettünk annak évszázados történelmébe (1. kép), megtekintettük a főbb oktatási helyszíne-

ket, így például a Növénytan és Természetvédelmi Intézet herbáriumát,

ami az erdőmérnök hallgatók számára egy emblematikus helyszín. „Imafalai”, amelyeken a fás és lágyszárú hazai flóra fajai ismerkedhetnek meg préselvények, vesszők, fakockák, termések és tobozok hosszú során keresztül, különleges látványt nyújtottak. A imafal megnevezés onnan ered, hogy a hallgatók tanulásuk során mint ha imákat morzsolva reménykednének abban, hogy sikeresen veszik a növénytan stúdiumok akadályait. (2., 3. kép) Ezután a 172 hektáros botanikus kertben tettünk egy rövid sétát, aminek szívében helyezkednek el az egyetemi épületek. (4. kép) Érdekes tény ezzel az élő növénygyűjte-

ménnyel kapcsolatban, hogy arra hívatott, hogy a hallgatóság élő anyagon is gyakorolni tudja a hazai és külföldi fajok felismerését, és megismerhesse az ott nyüzsgő élővilágot. (5. kép) Ebből kifolyólag, bár mind a Soproni, mind az Állatorvostudományi Egyetem campusa saját zöldövezettel rendelkezik, mégis teljesen más célt szolgál, és más „szemmel” sétálnak rajta keresztül a hallgatók.

Végül az Egyetem parkjában található új építésű Ligneum Látogatóközpont épületet is meglátogattuk, aminek létesítése azt a célt szolgálja, hogy három szintes interaktív bemutató anyagával közelebb vigye a legtágabb korosztályokhoz az erdőt az avartól a lombkoronáig annak élővilágával együtt. Az ökológiai szemlélet népszerűsítése mellett az országban unikális erdészeti és fa-

ipari tudományos szakmai műhelyek eredményeinek közérthető népszerűsítése is fontos feladata a központnak. A különféle fával kapcsolatos használati tárgyak, játékok, hangszerek nagyon szórakoztatóak voltak számunkra is. Meglepetésünkre, még

4.

5.

6.

egyik hallgatótársunk, *Kurucz Ádám* kiállított fényképeivel is találkozhatunk az épületben.

A Lignum kiállító anyagának megtekintése után egy rövid túra következett a Károly Kilátóig. A kilátó mellett található Kóhalmy Tamás Láto-

sunk nagyon jól sikerült, és ezzel egy újabb szintre emelhetjük a két egyetem között épülő testvéregyetemi kapcsolatot. Ezt a bimbózó barátságot hasonló színvonalon igyekszünk tovább folytatni a tavaszi Equus napokon, ahova szeretettel hívtuk a

gatóközpontban *Bánáti László*, a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt. parkerdei kommunikációs igazgatója fiával, *Bánáti László* harmadéves hallgató társunkkal és családjával fogadott bennünket rövid köszöntővel és egy kiadós, ízletes ebéddel. (6. kép)

Soproni Egyetem Erdőmérnöki Karának hallgatóságát. A szakmai kapcsolatok lehetőségeinek feltárását és a közös munka lehetőségeit is keressük, hogy ne csak baráti, hanem szakmai vonatkozásokban is nyithassunk egymás felé. Ennek kiváló színteret adhat a reményeink szerint tavasszal megrendezésre kerülő konferencia, hiszen számos olyan határterület van, amely mindkét egyetem hallgatóságát érinti, így a jövőben hatékonyabban és még szélesebb körben tudnánk együtt dolgozni.

Köszönettel tartozunk a Soproni Egyetem rektorának, *prof. dr. Náhlik*

7.

Az ebéd elfogyasztása és a kilátó megmászása után újabb élményekkel és barátságokkal telve hazafelé vettük az irányt.

Összességében elmondható, hogy látogatá-

András úrnak támogatásáért, *Bende Attila* PhD hallgatónak és *Sárközy Áron* ötödéves erdőmérnök hallgatónak a szervezéséért, *Bánáti László* úrnak a TAEG Zrt. részéről és fiának ifj. *Bánáti László* állatorvostan hallgatónak a szíves vendéglátásért. Kiemelten köszönjük *prof. dr. Sótorny Péter* rektor úrnak az állandó támogatást, hogy ez a kapcsolat akadályok nélkül tovább épülhessen.

Záró gondolatként egy hallgatói vélemény a látogatásunkról:

„Nekem egy nagy feltöltődés volt Sopron, kicsit ismét azt éreztem, mint amikor először léptem be az állatorvosira: ennyi rokonlélek egy helyen, nagyon csodálatos dolog.” (7. kép)

Fehér Sára

One World – One Health

In the seventies of the previous century – at the time when man was conquering the Moon – humanity was hit by a hard blow of the revelation that “We only have one Earth”. It was the start of global responsibility for our planet that resulted in an abundance of initiatives stemming out of the same root of awareness.

New sciences and industries have been born, social movements have started, non-governmental organizations have been formed – and sometimes reached a dead-end – following one principle that is now vastly recognized: environment pollution has no borders and our natural resources, although they come in unfathomable abundance, can in fact be depleted.

We could calculate the exact amount of petroleum and gas, metal ores and minerals, soil and water that we have used up during the almost two generations of time since the 1970ies and demonstrate how it is related to the amount consumed in the previous two centuries from the start of the first industrial revolution.

However, there is also a new discovery

hitting the level of present-day awareness, which is closely related to the profile of our University. In the One World – One Health perspective human and animal medicine cannot be sharply separated or distanced – and this principle is gaining increasing popularity.

On the Veterinarian Day chief veterinarian Dr. Lajos Bognár drew the attention to the above, by describing European and national measures taken to block the process of antimicrobial resistance. Connected to the Celebration of Hungarian Science events, the second national forum was organized within the framework of the “One Health” program of the Hungarian Academy of Science, for the representatives of Human, Veterinary and Plant Medicine. The event, which was held after the closing date of this magazine, was organized by the Hungarian Medical Chamber, the Hungarian Veterinary Chamber, the Hungarian Plant Protective Engineering and Plant Medicine Chamber and the Department of Agronomics of the Hungarian Academy of Science.

In the long list of presentations the following titles caught my attention: “Effects of Climate Change and Their Consequence On Human Health and Environment. Opportunities in Agricultural Innovation: the Technical Arsenal of Molecular Genetics. Surrounded by Innocent Microbes in the Menacing Shadow of Morbific Agents. Connection between the Use of Antibiotics and Resistance in Human and Veterinary Medicine, the Role of a Veterinarian. Veterinarians in Defence of Food Chain. Resistance to Antibiotics from a Medical Point of View. Healthy Soil, Healthy Plant, Healthy Animal, Healthy Food, Healthy People.

At present, antimicrobial resistance can be put to 25,000 in the European Union. However, in one form or another, it is regarded to be behind 700 thousand deaths. Experts claim that up to 2050 it may take the lead as cause of death, with as many as 10 million victims.

We cannot deny there is a lot at stake so it is never enough to emphasize that “We only have one Earth.”

Gusztáv Balázs

Tibor Bartha, the vice rector for international affairs

We will adapt to the Z generation

Tibor Bartha, the vice rector for international affairs, the Head of the Department of Physiology and Biochemistry, who is dominant in a group of friends. He has a sparkling personality, and people around him like to be entertained by his stories and the wisdom of his jokes. The following is an extract of our interview with him.

– *Your father, Dr. Adorján Bartha first developed the vaccine against Aujeszky's disease in 1961. Thanks to this, the University of Veterinary Medicine, where he was working since 1949, became well known all over the world. To his son, this must have been an advantage when meeting people from other veterinary establishments.*

–: Oh, that is not so easy! I have seen the difficult life of my father, who was always ahead of his time. His scientific results were accepted only 10 years after discovery. There was a constant fight between him and the surrounding world. My life is indeed much easier. Meeting veterinarians regardless it is in Europe or China, when they realize that he was my father, the formal behavior changes to a friendly one immediately. His discoveries are taught to undergraduate students. Furthermore, he often repeated his funny statement: he claimed, that he had two major achievements in 1961, he discovered the K-61 virus strain, and his son (I) was born.

– *Was is your only option to become a vet? Was it genetically determined?*

– Not at all. I was very good in 3 subjects: math, chemistry, and physics. As a teenager I was already planning to choose a higher education institution where I can learn creative science. My theory was, that in the secondary school discoveries over a 100 years are taught in mathematics. In physics they teach what Newton discovered 400 years ago. Chemistry looks back a 100 years, while in biology discoveries of the past 50 years are

important. I came to the conclusion, that the field of biology is the one, where great discoveries due. So I had to make a decision, whether I want to become a medical doctor, a vet, or a biologist. It was my father's suggestion that I should become a vet, because this background leaves me the freedom to choose from many paths. He barely gave his advise, but when he did, then it was always very useful, smart and wise.

– *What is your field of interest in research where you had the most successful achievements?*

– From scientific point of view, my post doc years at the Harvard Medical school were the best. We were dealing with an amino acid which is not part of the first 20 ones. This is a special cysteine which contains selenium. We were interested in the role of this amino acid in thyroid hormonemetabolism. Besides the scientific results, it was nice to gain research experiences in such a high intellectually tense environment. Doing my best, I was accepted by the Harvard researchers and became a member of their team. I probably wouldn't be able to live my entire life in the United States, but I am very happy that I could work for two years in such a well-organized society. I could completely focus on my research work, there were no deviating factors.

– *Will the frontal lecturing survive despite of the digital revolution and the spread of the online available information?*

– We are facing a fundamental change in the university education, however nothing will disappear, neither classroom teaching. Any significant technological step causes major changes including communication technology. The appearance of verbal communication must have been a

great innovation, further ones are the appearance of writing, the visual culture, the digital time, and now we are close to the era of responding devices. This kind of progress cannot be stopped; we must adapt to the new environment. We have to underline, that these changes did not make earlier communication techniques to disappear. We are still reading, even though movies available. Only the proportions change, and the society incorporates the social heritages based on its needs. I don't think that the end is at hand, but the world will become a

better and better place, and we face more and colorful experiences. Yes, everything will change. The students are already different. I consider myself as a member of generation X, while the students I recently teach belong to generation Z. We cannot convert into a Z generation student, we will have to adapt to them.

– *What do you do outside the university?*

– I am happy to be the layman, the president of the presbyterium of the Fasar Lutheran church. Our gothic revival church is beautiful, we achieved a lot for the local community, for example we converted the deserted area next to the church into a Reformation Memorial Park. I like to travel very much, so I am happy to be the vice rector of international relations. I like fast sport like bicycle riding or skiing.

An interview with Alfred Madocsay

"I love making a musical instrument speak in my hands"

Wherever we can spot a musical instrument somewhere on the university premises we will sooner or later see Alfred appear. He is one of the talented young men who regularly play or sing at student concerts and at other "in-term" events. Alfred plays both solo and in a band – his present formation is the Czékla Jazz Ensemble. Alfred claims to have inherited his interest for veterinary medicine from his father, who is also a vet. Although he has started to be a fond admirer of horses recently, his greatest favourites have been and will always be dogs. You can find an excerpt from his interview below.

– **Tell us about your childhood and family.**

– My mother comes from Mátészalka, with relatives who all live close to this small country town. My father, on the other hand, is a descendant from an old Budapest family. I used to skateboard and rollerskate a lot as a child. We went to the skate park and bruised ourselves in the halfpipe. I also used to spend a lot of time with our dogs.

– **Do you have siblings?**

– We are four! My youngest sister attends Veres Pálné Secondary School in Budapest, she plays the saxophone. Then comes my younger brother, who is already at university, studying to be an engineer, an IT programmer. My older sister is the closest to me in age, she will be a special education teacher when she graduates.

– **How did you connect to playing music?**

– I started my classical music studies with playing the piano and learning

solfeccio, then I switched to playing the trumpet. I also attended a music school to learn to play the jazz guitar. From there, starting to play a bass guitar was only one step away. Whenever I have any musical instrument in my hands I love to make it speak... In the conservatory I fell in love with the double bass – this is an enchanting instrument. I had started to try double bass already in the conservatoire but it did not seem too fit for me – not even today, or at least not the way I would like to. However, one of my buddies had found a double bass in their attic and I started to renovate this instrument – I applied it with a pickup and new strings. Since then I have been practicing on this self-renovated instrument. I have also

bought a saxophone and now I am planning to buy a clarinet and a cello that will somehow be converted into a double bass, using special, different strings and some other tricks – so that it could be transported in a passenger car.

– **Are you playing in a permanent band?**

– Yes, several, one of them is Czékla Jazz Ensemble. We started it with one of my drummer friends, just jamming around but we were unable to find any bass guitarist. So I started playing bass guitar with my left hand on the keyboard. We wrote different scores, played in numerous formations – the band keeps transforming and changing all the time. However, I am trying my best to invigorate our group with new energy. I am also playing in an

alternative rock band where my sister is the saxophonist. Apart from these two I have a jazz duo and a rockabilly formation – most of the times we organize a different group for each event.

– **Where does your father work? Does he use his vet degree?**

– He is working for NÉBIH (National Food Chain Safety Office, NFCO) as a veterinarian expert in the field of medicine licensing. He used to work in practice for a while and then switched to food hygiene where he has spent a long time. He has never wanted to make me believe that studying at the University of Veterinary Medicine would be an easy path.

– **What are you mainly focusing on within the field of veterinary medicine?**

– All of it! Excluding spiders. I am terrified of them.

– **Which grade are you studying at the moment?**

– I am in the fourth grade.

– **What are you especially interested in as a vet?**

– I am especially fond of dogs so I am sure my future profession will be centered around them.

At present, I have a growing interest for horses – from a medical perspective, mainly for their legs. I used to be frightened of them and had no contact whatsoever with these animals. Now that we often visit the Large Animal Clinic in Üllő, I spent a whole month there last summer and have started to make friends with horses. They are such beautiful creatures, wonderful "edifices" yet so much prone to diseases.

– **How do you see yourself in five, ten or twenty years of time?**

– First of all, I have to graduate. This is number one priority – and then I can play music. I would love to have a practice or a surgery on my own; that would be great. Yet it would need a horrific amount of money as starting capital. However, I have to launch it somehow. I would like to treat horses and hounds. And, of course, I would love to have a wife and children, a family on my own.

Commemorating the heroes of the 1956 Hungarian Revolution

It has been a tradition at our University that we commemorate the 1956 revolution by a candlelight procession. In 2018, this was held on October 24th. We started from the Obstetrics Classroom and marched with lit candles to the commemorative plaque of Zoltán Tatay.

In his speech given on the occasion dr. Péter Sótónyi commemorated the veterinary student heroes of the '56 Hungarian Revolution, including Zoltán Tatay, a talented third-grade veterinary student, who was shot on Harminckettesek tere Place in

Budapest while, wearing a white gown, he was attending to the wounded.

His body was put on a bier at the Surgery Department and was buried on 27th October, in front of the building where today the Chemistry

Department is found. Dr. Sótónyi also mentioned the memory of Zsigmond Bóna, a graduate student, who, during the days of the revolution, volunteered to be a leader of the militiaman in Pomáz in order to stop and prevent further bloodshed. However, this role later attracted the revenge of the

retaliatory power. He was charged with hiding weapons and executed in a martial law procedure, on 12th February, 1957. Both students gave their lives for saving the lives of others.

After the rector's speech the procession of the participants went to the commemorative plaque of Zoltán Tatay. The Rector, together with dr. István Szieberth, the President of the World Association of Hungarian Veterinarians, unveiled Zoltán Tatay's relief that had been made by sculptor Richard Juha with the financial support of the '56 Institute. A "Zoltán Tatay Veterinary Student Award" was then presented to veterinary student Jázmin Luca Erdélyi, for her work and activities. The commemoration was closed by a wreath laying ceremony.

Honour for Dr. Péter Sótónyi

Dr. Péter Sótónyi, the Rector of The Budapest University of Veterinary Science was awarded with Honorary Doctorate degree by dr. Péter Földes, the Rector of István Széchenyi University.

The honorary degree was awarded on 25th October in Mosonmagyaróvár, Hungary, as part of the bicentennial celebrations of the Faculty of Agricultural and Food Sciences of István Széchenyi University. Having previously received honorary degrees from Semmelweis University and the University of Kaposvár, this was already the third honoris causa degree dr. Péter Sótónyi received.

The president of the doctoral council of István Széchenyi University, Dr. László T. Kóczy, was reading the laudation which, among numerous other facts, mentioned that dr. Péter Sótónyi received 'Best Professor' title for 44 times. In 1999, his teaching activities were acknowledged by the award "Best Hungarian Professor of the Year".

Dr. Péter Sótónyi is a Doctor of the Hungarian Academy of Science, President of the Hungarian Anatomical Society and Vice President of WAVA, World Association of Veterinary Anatomists.

3rd Health Week

The Association of Budapest Medical Students organized the event called Health Week for the third time between 12 and 18 November, 2018. The Budapest University of Veterinary Medicine also joined the event, which was now focusing on antimicrobial resistance.

The goal of the association is to spread an important message to as many people as possible: antimicrobial resistance is now global on scale but with due care the speed of its spread can be decelerated. This year their target audience were university and college students so their volunteers visited the Budapest University of Veterinary Medicine as well. There was an information booth set up in the Student Centre where billboards on antimicrobial resistance were exhibited. Visitors could complete a quiz and informative summary sheet in both English and Hungarian and take photos. Several different prizes were offered to those who could complete the quiz correctly.

